

14th March 1955] [Sri P. Jeevanandam]

வற்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற, அந்த சமுதாயத்திற்கு ரொம்ப அவசியமானது. இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் எல்லாம் **authorized version**-ல் வரவில்லை என்பதை கவனத்திற்கு கொண்டுவந்து, இந்த பாடல்களும் வெளிவரும்படியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ பாரதியார் அவர்கள் கைப்பட எழுதியது, அதற்கு பின்னால் பத்திரிக்கைகளில் பிரசுரமானது, அதற்கு பிற்பாடு வேறு பல புத்தகங்களில் பிரசுரமானது, இவைகளைவைத்து அதிலிருந்துதான், **authorized version** என்று போட்டிருக்கிறோம். சர்க்கார் பிரசுரத்தில், கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பைவிட, வேறுவிதமாக பத்திரிகைகளில் பிரசுரமானது இருந்தாலும், அதுவும் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இதில் எதை வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்தலாம். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் **version**-ஐ தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றில்லை. சர்க்கார் பிரசுரத்தில் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேறுவிதமான வாசகங்களையும் உபயோகப்படுத்துவதில் எந்த தவறும் இல்லை. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, நமது கற்பனையைவைத்து மாருது ஒரு **version**-ஐ எழுதி, இதுதான் சுப்ரமணிய பாரதியாருடைய கவிதை என்று வரக்கூடாது என்பதுதான் சர்க்காரின் அபிப்பிராயம். சுப்ரமணிய பாரதியார் உண்மையாகவே எழுதியது எதையும் தடைசெய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்குக் கிடையவே கிடையாது. அவருடைய பாட்டுக்களை அப்படியே மக்களிடம் வழங்கவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் கருத்து.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of personal explanation, Sir. In my speech day before yesterday on the ‘ Education Demand ’, I made it clear that as a Member of the Communist Party, I am not against the method of ‘ learning by doing ’. But our opposition was to this teaching of a particular craft and saying that all subjects could be taught through that craft alone. We want the harmonious development of body, mind and soul in the child, and not a particular part alone. We believe that the child is a living organism, a developing organism and it is not a static thing.”

The cut motion of Dr. K. B. Menon was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,51,90,300 under Demand XV—Education. ’ ”

The motion was carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XX—CO-OPERATION

* **THE HON. SRI A. B. SHETTY** :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation. ’

“ This Demand together with the amount relating to loans and advances to co-operative societies and land mortgage banks which come under Demand XLII amounts to a total sum of Rs. 1,56,48,100. The Madras State occupies a pre-eminent place in the field of co-operation in our country owing to the diversity of functions performed by different types of co-operatives and the volume of work turned out by them. During the last co-operative

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

year the movement has recorded further progress. At the end of June 1954 we had 14,885 societies with a membership of 26.22 lakhs, share capital of Rs. 872.91 lakhs and reserve fund of Rs. 854.98 lakhs. The total working capital of all the societies was Rs. 62 crores.

“ The provision of credit especially to the agriculturists continues to be the major activity of the movement. The rural credit societies have issued during the year Rs. 350.03 lakhs as short-term loans. In urban areas the credit needs are met by urban banks and employees' societies. The marketing societies have issued to their members loans amounting to Rs. 44.72 lakhs and marketed their produce to the extent of Rs. 205.12 lakhs. To meet the medium term needs of the agriculturists a sum of Rs. 104 lakhs will be made available by the State Co-operative Bank, by adding to its own provision of Rs. 40 lakhs a loan of Rs. 40 lakhs from the Reserve Bank of India and Rs. 24 lakhs from the Government of India for this purpose. In regard to the progress made in Land Mortgage Banking, Madras leads the rest of the States. The 50th series of debentures for Rs. 40 lakhs floated by the Central Land Mortgage Bank in December last were over-subscribed within a few days, thus showing the confidence of the investing public in this institution. The 73 primary land mortgage banks affiliated to this central institution have distributed loans to their constituent members to the extent of Rs. 48.07 lakhs.

“ The development of the non-credit sector of the movement in recent years is a noteworthy feature. In the field of food production, co-operatives of various types play an important part. Marketing societies have supplied improved varieties of seeds, chemical manures, agricultural implements and compost manures aggregating to a total sum of Rs. 63.35 lakhs. The multi-purpose rural credit societies also supply to the villagers their agricultural requirements. Land colonization societies have so far reclaimed and brought under cultivation 6,911 acres through their members. Twenty milk supply unions and 560 milk supply societies have handled during the year milk and milk products to the value of Rs. 141 lakhs. Provision has been made in the budget for giving loans to these societies for the purchase of milch animals and motor lorries. Budget allotment has been made for sanctioning loans to three milk supply organizations for installing pasteurization plants and dairying machinery. There are 13 co-operative wholesale stores and 829 primary co-operative stores. Their business has declined considerably during the past two years and losses have been sustained by them on account of the lifting of controls. A conference of the representatives of the stores held on 6th February 1955 has discussed questions relating to the future of the stores. We are considering as to how best the consumers movement can be helped to stabilise itself in the changed conditions of to-day.

14th March 1955]

[Sri A. B. Shetty]

“ The handloom industry in this State has been organized on a co-operative basis much more successfully and on a larger scale than in any other State in India. There are 666 primary weavers' societies whose activities are co-ordinated by the Madras State Handloom Weavers' Society. Grants and loans placed at our disposal from the Handloom Cess Fund have made it possible to take various measures for the development and rehabilitation of the handloom industry. My Hon'ble colleague, the Minister for Agriculture, will be dealing with this subject. We have 150 cottage industrial co-operatives and there is now a proposal to organize new industrial co-operatives in which Government will take shares. There are 170 urban housing societies which have made striking progress in their work in recent years. The number of houses completed during the year was 965 and the number under construction at the end of the year 735. Rs. 36 lakhs have been allotted under Demand XLII for the grant of loans to these societies. The rural housing scheme introduced in 1950 has made but slow progress. It is proposed to modify the conditions for the grant of loans to rural housing societies so as to make this scheme more attractive. There are 1,536 palm jaggery co-operatives and a few societies for land colonization, milk supply and cottage industries which provide employment to the ex-toddy tappers. Ex-servicemen are provided work by 22 societies which run workshops, do motor transport business and land colonization work. 11-10 a.m.

“ The several questions asked in this Assembly regarding misappropriation of funds in some of the societies may have given rise to a misleading impression about the working of co-operative institutions. Considering the large number of societies in the State and the heavy funds involved in their working capital, stray cases of embezzlement of cash should not be given exaggerated emphasis. Wherever misappropriation of the funds of societies are detected, action is taken to launch criminal prosecution. Supersession is resorted to in the case of badly managed societies.

“ The Committee on Co-operation recently constituted by Government has begun to function from the 27th of last month. The terms of reference are wide and comprehensive. Government expect from the committee a valuable report indicating the possible lines of consolidation, development and reform of the movement.

“ According to the Planning Commission, co-operative organizations serve as indispensable instruments of planned economic action and so the development of the co-operative movement has a special importance at this time of planned development in our country. The recently published All-India Rural Credit Survey Committee's report has focussed attention on the magnitude and importance of the problem of rural credit. The report contains several recommendations of a far-reaching nature regarding the reorganization of co-operative credit, agricultural marketing and a sector of commercial banking for the benefit of the rural areas.

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

The committee advocates effective partnership of the State in both co-operation and banking and also greater collaboration between the State Governments and the Reserve Bank and more financial assistance from the Reserve Bank. Emphasis has been laid on the training of appropriate personnel at all levels, personnel technically qualified and imbued with a rural bias. These recommendations were considered at a joint meeting of the officers of the Reserve Bank, the Registrars of Co-operative Societies and a few non-official co-operators at Bombay in the middle of January. A conference will be convened in New Delhi in April to decide upon the general lines of policy to be laid down for implementing the recommendations which are accepted. We may confidently look forward to a new era in which co-operation will play a significant role in shaping the future of our Welfare State."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation.'

" The Hon. Minister will reply to the debate at 1-15 p.m. The House may sit till 1-45 p.m. I think half an hour is enough for the Hon. Minister."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" We can conclude the debate at 1-30 p.m., Sir."

MR. SPEAKER :—" All right. The Hon. Minister may begin his reply at 1-15 p.m. Now, hon. Member Dr. K. B. Menon may move his cut motion."

DR. K. B. MENON :—" Sir, I beg to move—

' That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100 '."

MR. SPEAKER :—" Cut motion moved—

' That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100 '."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, last year, when moving the cut motion to the same Demand, I devoted my entire time to discuss the deteriorating position in the Triplicane Urban Co-operative Society. That was a Society of which everyone of us in the South was proud of. It was a Society that received almost a world-wide reputation. But when the facts of its working were brought to my notice, I was really shocked and I felt it my duty to place those facts before the House and request the Hon. Minister concerned to look into the matter and correct the situation. The then Minister in charge of this Department, Dr. U. Krishna Rao assured the House that he would attend to the mistakes pointed out by us as soon as the general body meeting was over. I do not know whether he has done so or not. I was very much impressed and pleased when the Hon. Minister for Public Works, while replying to the cut motion the other day said that he sends all the criticisms of the hon. Members of the

14th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

House to the District Collectors and gets their reply from them. I would like to submit that the Hon. Ministers may take just a step forward and communicate to the Members, at least on important issues, what the decision of the Government is. We must know what steps the Government have taken to rectify the mistakes pointed out by us.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“ Sir, this time, I wish to criticise the general policy underlying the co-operative movement in this State, especially in the last few years under the regime of the Registrar of Co-operative Societies who has just now left the Department. The Co-operative Department celebrated the golden jubilee of the co-operative movement in this country last year. Even though the movement is 50 years' old, I am afraid that the movement remains a '50-year old baby'. In this connection, I would like to recall what the previous Registrar of Co-operative Societies, Mr. Ryan himself has said in an article in the Jubilee Number. This is what he says. 'It is a fact that the movement was initiated by the Government and nursed by them. Though 50 years have lapsed and though the credit side of the movement is fairly self-sufficient, yet the co-operative movement cannot be said to be completely independent of the Government'. So, after a long journey of 50 years, this is the position of the Co-operative movement. The department is still nursing the societies. I do not think this does much credit to the department. The department has made an initial mistake. The Registrar has made an initial mistake. They all made the initial mistake of not understanding that the co-operative movement is a people's movement, that it is a democratic movement and that there should not be that much of centralization and control. As it is, the Registrar of Co-operative Societies is the unquestioned autocrat of the department holding in his hands the reins of every society in the State.

“ So much of centralization leads to inefficiency in a department that is considered to be run by the people for the people. In a democratic movement of the type of co-operatives, I believe there should be more of decentralization. Unless there is decentralization, initiation of policies and programmes will be imposed from the top and not evolve from the bottom. In any democratic system, there should be decentralization, if people are to take an effective part in its working. This is where I believe the initial mistake is committed by the Department or, shall I say, by the Registrar of Co-operative Societies. If in a situation like that, the role that the Government should play should not be that of a superior master but the role of a friend and a guide, this certainly the Department has not done. The Registrar has failed to understand the basic and fundamental principle of the co-operative movement and the basic purpose for which it is organized. This I believe is the reason for the failure of the movement in this State. That is the reason why, after fifty years of nursing, the movement still remains the babe that it was when it

11-20
a.m.

[Dr. K. B. Menon]

[14th March 1955]

was started. Whatever be the other faults of the Department, nobody will find fault with the Department for not advertising itself. There is no other Department of Government that advertises itself so efficiently and effectively as the Co-operative Department. The publications put out by it contain exaggerated versions of its achievements. The statements published indulge in superlatives. Words like 'striking progress', 'Leader and Light of the State' and statements of that kind are freely used without any objective weighing of facts. In any publication of the Government, they should take care to present the pros and cons of the issues and then try to draw objective conclusions from them. This is what the Department of Co-operation is not doing. Recently a brochure on 'Co-operation in Madras State' was placed on the table of the House for the use of Members. In that brochure, on page 7, there are certain statements made about the progress of co-operation on the credit side. Undoubtedly, the progress that the Co-operative movement has made on the credit side is most striking. The brochure says that the credit need of about twenty per cent of the population in the villages is met by the Co-operative Department. It also says that the movement occupies a very prominent position in the agricultural economy of the State. I do not see much basis for this statement in view of the recent study made by the Reserve Bank of India on the credit service rendered in our villages. The study of the Reserve Bank Report discloses the fact that the institutional credit facilities rendered by the two prominent institutions—viz., Reserve Bank and the co-operatives—cover only seven per cent of the total credit facilities available, four per cent being covered by the Reserve Bank and three per cent by the co-operatives. The remaining 93 per cent of the credit facilities are rendered by private money-lenders. When this fact is glaringly before us, when we know that 93 per cent of the needs of the villagers is catered to by private money-lenders, how can the Department proudly come forward with the claim that it renders substantial service to the agricultural community? I feel that such exaggerated statements should be avoided. If they are intended for outside consumption, I can understand it. Even then, we must be more loyal to facts. Premature or unwarranted publicity may be sometimes very embarrassing.

"In this connection, I would like to point out another mistake that the Department has made and that is in not giving sufficient attention to the question of training staff for work in the co-operative institutions of the State and also in not giving sufficient education to the people. The basic fact that is ignored by the Co-operative Department is that it is a people's movement. When it is a people's movement, people should be educated about the principles underlying the movement and the benefits that it may bring to them. Co-operation, apart from being a business, is a way of life. If it is a way of life, people must be educated in it. Very little effort is being made by the Department in this direction. My feeling is that. They publish a journal. They have a few scattered institutions here and there. I do not think

14th March 1955]

[Dr. K. B. Menon]

these are of much use. The training institutions should not be located in far-flung places. As it is, the Government have two such institutions in two towns in the State and for the education of the people they publish a journal. I think both these things should be done at the district level. Here again, I emphasise the fact that this is a democratic movement and that there should be decentralization. The whole movement should be reorganized on a district-basis. There should not only be a Union for the State proper, but there should be Unions for each district in order to control and guide the policy of the Department. As it is, the credit side has developed much in India as a whole. It is for historical reasons. During the days of the Britisher, the Government were only interested in developing the credit side. They did not want to develop the co-operative movement as a democratic movement. Because it was so, it is the banks that play a dominant role in the whole movement to-day. The result is the District Bank has become the pivot of the whole movement in the districts. It is that bank that dominates the whole thing. That is not correct. There should be a division of functions and distribution of work. The existing system should be scrapped. The district machinery should be reorganized in a different way. There should be a Union at the district level, a union which is not a creature of the District Bank. Until and unless this is done, I do not think there will be a uniform and healthy development of the co-operative movement in the State."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member has two minutes more."

* DR. K. B. MENON :—" As mover, I require five more minutes, Sir. Before I close, I would like to refer to the position of Malabar. There are a number of unions in Malabar. The part that Malabar is playing in this movement can be seen from the large number of unions there. There are about 107 producer-cum-consumer co-operative societies. There are then district banks and also wholesale societies. There are consumer stores also. If we judge the co-operative movement from more numbers Malabar has done well. If we want to judge the working of these institutions from the point of view of quality, harmony and efficiency, I do feel that the situation in Malabar is very unsatisfactory. Co-operative movement is facing a crisis in Malabar. Whether it has reached its peak, I do not know. As far as the producer-cum-consumer co-operative societies are concerned, they are to be liquidated. There was a meeting of co-operators in Malabar recently and the Registrar of Co-operative Societies was also there. I completely agreed with the plan and programme the Registrar enunciated on that occasion and it is my fervant hope that under the new set-up the co-operative movement will be reorganized and will develop into a healthy movement in Malabar. But that suggestion is there. The reorganization of the Provincial Co-operative Credit Societies must be enquired into by the department as soon as possible. They should be taken away from the control of the Collector. They should be taken over

[Dr. K. B. Menon]

[14th March 1955]

by the department. Reorganization must be attended to very soon. Some societies, including the wholesale society are facing a crisis and may have to be liquidated. They are on the point of being liquidated. There are demands for liquidation from shareholders. When there are a number of consumers' societies, there is need for a wholesale society and it should be saved if possible. There is no district union for Malabar. What I said about a separate union for each district, applies to Malabar also. There should be a union in Malabar district which could decide the policy and programme for the district. It should not be merely a handmaid of the bank. It should be organized independently of the bank. I have some more suggestions to make. But since my time is almost over, I move my cut motion to discuss the policy."

* SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR :—"கனம் உதவி

சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் கனம் மந்திரி அவர்களால் கூட்டுறவு சம்பந்தமாக கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்தும் அதற்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் அதாவது ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் பேச முற்பட்டேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரிந்த சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"கூட்டுறவு சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கூட்டுறவு பாங்குகளும், கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும், அச்சங்களும், மற்றும் அநேக ஸ்தாபனங்களையும் நிறுவி அவைகளை நடத்திவருகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனங்களை புகழ்ந்தும் போற்றியும் இங்கு அசெம்பிளியிலும் மைதானங்களிலும் பேசி வருகிறார்கள். கனம் மந்திரிகளும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் அந்த ஸ்தாபனங்கள் வேலை செய்வதைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசி வருகிறார்கள். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ஏன் அப்படி பிரமாதமாக பேசிவருகிறார்கள் என்பதற்கு காரணம் விளங்கவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவில் இருக்கும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள கூட்டுறவு ஸ்டோர்களைப்பற்றி எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கத்தில் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி நான் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சீப் மினிஸ்டராக இருந்தபோது அவர்களிடம் அங்கு நடக்கும் அக்கிரமங்களைப்பற்றி எழுதி இருந்தேன். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இதுவரையிலும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதை வருத்தத்துடன் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

"எங்கள் நகரத்தில் சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸ் என்ற பெரிய ஸ்தாபனம் ஒன்று இருக்கிறது. என்னுடைய நண்பர் ரயான் அவர்கள், இதற்கு முன்பு ரெஜிஸ்ட்ராராக இருந்து இந்த ஸ்தாபனங்களை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்றும் அந்த ஸ்தாபனத்தை நிறுவியதற்காகவும் எல்லா இடங்களிலும் அவர்களுடைய போட்டோக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய பெரிய அதிகாரிகளும் அந்த ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி புகழுகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு மாதிரிம் அவைகளைக் கேட்டால் வருத்தமாக இருக்கிறது. கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக என்னுடைய நகரத்தில் நடந்து வரும் அக்கிரமங்களைப்பற்றியும் ஸ்டோர்ஸில் நடந்துவரும் ஒவ்வொரு தப்புக் காரியத்தையும் நான் தெரியப்படுத்தியும் ரயான் அவர்கள் அவைகளை மறைப்பதற்கு சாதகமாக இருந்தார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த கோவாபரேட்டில் ஸ்தாபனம் எவ்வளவோ மேன்மை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பாடுபட்டார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் ஸ்தாபனங்கள் யுத்த காலத்திற்குப் பிறகு நிறைய பணம் சம்பாதித்த பிறகு மற்றவர்களும் அதில் இருப்பவர்களும் நிறைய பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு செளகரியமாக இருந்தது. அதைப் பார்த்துக் கொண்டோன் இருந்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளு

14th March 1955] [Sri A. K. Masilamany Chettiar]

மல் இருக்கமுடியவில்லை. ரயான் அவர்கள் நிறைய பிரக்ஞாதி பெற்றவர் தான், நல்ல திறமைசாலிதான். இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும் பாங்குகளும் பெருகுவதற்கும் அவைகள் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக இருப்பதற்கும் அவர் புத்திசாலித்தனமாக காரியங்களைச் செய்துவந்தார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவைகள் முன்னேற்றமடைவதற்கும் அவர் நல்ல காரியங்களைச் செய்துவந்தார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் நடந்த அக்கிரமங்களையும் மற்ற ஜில்லாக்களில் நடந்ததையும் அவர் பார்க்குக்கொண்டுதான் இருந்தார் என்பதை மறுபடியும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“ராஜாஜி காலத்தில் நான் கொடுத்த மனுக்களுக்கு இதுவரையிலும் விமோசனம் ஏற்படவில்லை. பிறகும் கொடுத்தேன், இப்பொழுதும் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் இந்த இலாகாவிற்கு வந்தபிறகும் 2, 3 மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கொடுத்த மனுக்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. நான் யாரைப் பற்றி கம்பளெய்ன்ட் கொடுத்தேனோ அவருக்குத்தான் அந்த மனு போயிருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. அப்படி அவருக்கே அந்த மனுவை அனுப்பிவைத்தால் நான் மனுக் கொடுத்ததற்கு என்ன பிரயோஜனம். அதைப்பற்றி ஒன்றும் எனக்குப் புரியவில்லை.

“அங்கங்கே காரியங்கள் அக்கிரமமாக நடக்கின்றன, பணத்தை சரியான வழியில் செலவழிக்கப்படுவது இல்லை, பணத்தை பராதீனம் செய்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் நாங்கள் கண்டிப்பட்டு கண்டுபிடித்து அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று மந்திரிகளுக்கு புகார் செய்தால் அந்தப் புகார் மனுக்களை அவருக்கே அனுப்பிவைத்தால் அதன் என்ன என்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு மந்திரிகள் இருக்கிறார்களோ அந்தக் காரியங்களை அவர்கள் செய்யவில்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. இதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையில் நான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி பேசுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்வதிலும் எனக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவில் முக்கியஸ்தர்கள் லாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதைப்பற்றிச் சொல்லாமலும் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. அப்படிச் சொல்லவில்லையானால் நான் என்னுடைய கடைமையைச் செய்யத் தவறியவனாவேன். அதனால்தான் அதைப்பற்றி கண்டிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

“அந்த ஸ்டோரில் பிரசிடெண்டாக இருக்கும் ஒருவர் 1952-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 25-ம் தேதிக்குமேல் 1953-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 5-ம் தேதிக்குள் குடியாத்தத்தில் தேர்தல் நடப்பதற்காக ரூ. 24,000-த்தை கை மாற்றாக வாங்கிக் கொண்டார். அதைப் பற்றிய கடிதங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி தெரிவித்தும் அந்த விஷயமாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இது வரையிலும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.”

SRI K. T. RAJU :—“அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்?”

*** SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR :—**“அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரிக்கக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர். என்னுடைய நண்பர் ஒருக்கால் அவர் காங்கிரஸ்காரராக இருக்கலாமோ என்று கேட்கிறார். அவர் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல. தேர்தலில், அவர் இந்தப் பணத்தை, ரூ. 20,000-த்தை எடுத்து, ஒரு காங்கிரஸ்காரரை தோற்கடித்திருக்கிறார் என்பதையும் அவருக்கு இப்பொழுது நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் எங்களுடைய மந்திரிகளை குறைசூறுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. இதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொன்னேன். மந்திரிகள் இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இப்பொழுது அதிகப்படியாக வேலைகளும் தொல்லை

கனம் இருக்கின்றன. அதிகப்படியான வேலைகளை மந்திரிகளுக்குக் கொடுப்பதால்தான் இவைகளையெல்லாம் அவர்களால் கவனிக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய சக்திக்கும் திறமைக்கும் தக்கபடி அவர்களுக்கு போர்ட்-போலியோ கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் இவைகளை சரியாகப் பார்த்து வேலை செய்ய முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களால் செய்யமுடியாத காரியங்களை அவர்களுக்குக் கொண்டுவந்து கொடுத்து அவர்கள் போர்டில் குறைகூறுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆகையினால்தான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தம்பற்றி என்னுடைய ஜில்லாவைப்பற்றி மட்டும் எனக்குத் தெரியும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். எல்லா இடங்களிலும் இப்படித்தான் நடக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். என் ஜில்லாவைப்பற்றிதான் எனக்குத் தெரியும், மற்ற ஜில்லாக்களைப்பற்றி எனக்கு தெரியாது. ஆகையினால் இன்றைய தினம் நான் பேசுவதை வைத்துக்கொண்டு இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தேவையானால் அதற்கு வேண்டிய ஸ்தாபனங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அவைகளை சமர்ப்பிப்பதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆபீஸ் மூலமாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு ஜில்லாக்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அந்த ஸ்தாபனங்களையே எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. ஆகவே அந்த ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சரியானபடி அந்த ஸ்தாபனங்களை அமைக்க முடியாவிட்டால் அவைகளை எடுத்துவிட்டால் நல்லது, அவைகள் அவசியம் இல்லை. இதற்கு மந்திரிகள் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சென்ற மூன்று வருஷங்களாக அரசாங்கத்தின் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

“ உண்மையில், இந்த போர்ட் போலியோவை, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் நடத்துவதாக இருந்தால், இவ்வளவு பெரிய அசம்பாவிதங்களை, தவறுதல்களை உண்டாக்கக் கண்டிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். பம்புதோவாபரேடில் சொசைடி என்று கிராமங்களில் இருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் பம்புசெட்டுக்காக, பணம் கொடுத்திருப்பதாகக் கண்டிருக்கும் கிராமத்தில் போய் பார்த்தால், குறிப்பிட்ட நிலத்தில் பம்புசெட்டு இருக்காது, நிலக்காரரைக்கேட்டால் பம்புசெட்டு ரிப்போர்ட்டு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக சொல்லுவார். ஆனால் உண்மையில் அப்படி ஒரு பம்பு செட்டு ரிப்போர்ட் இருப்பதாக காணமுடியாது. சொசைடியின் கணக்கில் மாத்திரம் அதற்கு பணம் கொடுத்திருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கும். இப்போர்ட்டை அக்கிரமங்கள் நடந்த அக்கிரமங்களிப்பற்றி முதன்மையாகக் கூறினேன். மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இப்படித்தான் இருப்பதாக கேள்வி. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் சரியான முறையில் இந்த கூட்டுறவு சொசைடிகள் நடைபெற வழிவகைகள் உண்டாகிய செயல்வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியார் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR:—“டைம் முடிந்துவிட்டதால், முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI C. H. KANARAN** — “ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, സഭയിലെ പ്രസ്ഥാനമൂലം സാധ്യമായ ആളുകളേയും ഇടത്തരക്കാരായ ആളുകളേയും രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് മുഖ്യ ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പദ്ധതികളെ പരിശോധിക്കാൻ പോകുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പ്രാധാന്യപ്പെട്ട ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് ഹിന്ദിക്കു കൃഷിക്കാർ. കൃഷിക്കാരുടെ കടത്തെ സംബന്ധിച്ച് റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ സഖ്യ നിർദ്ദേശത്തിൽ കാണുന്നത് കൊല്ലത്തിൽ

14th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേയ്ക്കും ഭീർഷകാലത്തേയ്ക്കുമായി കൃഷിക്കാർ 750 കോടി ഉറപ്പിക കടം വാങ്ങുന്നുണ്ടെന്നാണ്. ഈ കടത്തിൽ സഹകരണപ്രസ്ഥാനം മുഖാന്തിരം കിട്ടുന്ന കടം എത്രയാണെന്നും ആ വിഷ്വേട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആകെ വാങ്ങുന്ന കടത്തിന്റെ 3.1 ശതമാനം മാത്രമാണ് സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നത്. ഇത് ഇൻഡ്യയിലാകെയുള്ള കണക്കാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിന് മാത്രമായിട്ടുള്ള കണക്കെടുത്തു നോക്കിയാൽ ഈ ശതമാനം ഒന്നുകൂടെ കുറയുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ചില ജില്ലകളെ സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ടിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ആൻ ഉദ്ധരിക്കാം.—

ചെങ്കൽപേട്ട	..	..	..	0.5 %
കോയമ്പത്തൂർ	..	..	..	4.6 %
മലബാർ	..	..	..	1.6 %

ഇത്രയും തുല്യമായ ഒരു ശതമാനം കടം മാത്രമേ കൃഷിക്കാർ നമുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നുള്ളൂ. ഈ വിധിയാണ് നമുടെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പോക്കുകളിൽ കൃഷിക്കാർ കടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിയുകയില്ലെന്നുള്ളത് തർക്കമന്തം. ഒരു രണ്ടോ മൂന്നോ ശതമാനം ഒഴിച്ച് ബാക്കി കടം മുഴുവൻ കൃഷിക്കാർ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് പുറത്തുനിന്നാണ് വാങ്ങുന്നത്. പുറത്തുനിന്ന് വാങ്ങുന്ന കടത്തിന് 86 ശതമാനം വരെ കൃഷിക്കാർ പലിശകൊടുത്തു വരുന്നുണ്ട്. റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. എബ്ബത്തൂർ ശതമാനം വരെ പലിശകൊടുത്തു കൃഷിക്കാർ കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വെറും തുല്യമായിട്ട് രണ്ടും മൂന്നും ശതമാനം പോലും കടം കൊടുക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത സഹകരണപ്രസ്ഥാനംകൊണ്ട് കൃഷിക്കാർക്ക് യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ അധികവും ചുരുങ്ങിയ കാലാവധി കല്പ കടങ്ങളാണ് സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ആകെ കടത്തിന്റെ 1.2 ശതമാനമാണ് ഇങ്ങനെ ചുരുങ്ങിയ കാലാവധി സ്ഥായി കടം കൊടുത്തതായി കാണുന്നത്. ഒരു സഹകരണസംഘത്തിൽ അംഗമായിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് സാധാരണയായി 50 ക. ആണ് കടം കൊടുക്കുന്നത്. റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ സർവ്വേ റിപ്പോർട്ടിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ആൻ ഉദ്ധരിക്കാം :

Short-term agricultural borrowing from co-operatives:

Rs. 18.7 per cultivating family in Bombay;

„ 1.2 „ in the Punjab;

„ 0.9 „ in Madras.

കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളിൽനിന്ന് കൊടുക്കുന്ന കടം എത്ര തുല്യമാണെന്ന് ഈ കണക്കുകൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന്റെ ചെറിയ ഭാഗംമെങ്കിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുന്നതിന് സഹകരണസംഘങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി എടുത്തു നോക്കേണ്ടത് റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളെയാണ്. റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം പണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൃഷിക്കാർക്ക് മതിയായോളം കടം കൊടുക്കാൻ റൂറൽ സൊസൈറ്റികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഇടത്തരക്കാർക്കും ഇതുകൊണ്ട് രക്ഷയുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിനർത്ഥമാണമിടി.

“ഇനി ഈ സൊസൈറ്റികളിലെ അംഗങ്ങളാരാണെന്ന് നോക്കുമ്പോഴാണ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം വെളിപ്പെടുന്നത്. സൊസൈറ്റികൾ അധികവും കൈയടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് ഭരതരാ പണമിടവാടുകാരാണ്. സൊസൈറ്റികളെ പണമിടവാടുകാർ പിടിച്ചടക്കി സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രയോജനമില്ലാത്തമട്ടിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അധികവും കാണുന്നത്. ഈ പണമിടവാടുകാരുടെ കയ്യിൽ അവസാനിച്ചത് സഹകരണസംഘങ്ങളെ ജനാധിപത്യപരമായി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടത് അതുവശമാണ്.”

“ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നുള്ള സഹകരണസംഘങ്ങളെല്ലാം ക്ലിപ്തഹിതബാല്യതയുള്ള സംഘങ്ങളാണ്. സൊസൈറ്റിയുടെ കടങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും അംഗങ്ങളും ബാല്യതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വലിയ ഭോഷമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സഹകരണസംഘങ്ങളിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. പണം കൈയിലുള്ളവർക്ക്,

[Sri C. H. Kanaran] [14th March 1955]

എക്കെങ്കിലും സൊസൈറ്റിയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവർ പോലും ഈ ക്ലിപ്തരവിതബദ്ധ്യത ഒരു തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നു. സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം നിക്ഷേപങ്ങൾ കിട്ടണമെങ്കിൽ അംഗങ്ങളുടെ ബാധ്യത ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തണം. ചുരുക്കത്തിൽ റൂൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് മുന്നെ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത് സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം പണം കൊടുക്കുക. ഇനുള്ളതിന്റെ പത്തിരട്ടി സംഖ്യയെങ്കിലും ഓരോ സൊസൈറ്റിയിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇന്ന് സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനമുപയോഗം എത്ര തുച്ഛവും അപര്യാപ്തമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് ഞാൻ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം :

‘Borrowing from the Government and co-operatives accounted for slightly less than 1 per cent of the total borrowings. The average borrowings per cultivator amounted to Rs. 406 and the debt outstanding for the year was Rs. 625.’

എത്ര തുച്ഛമായ സംഖ്യയാണ് റൂൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളിൽനിന്നു കടം കൊടുക്കുന്നതെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാവും. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രവർത്തനമുപയോഗം പത്തിരട്ടിയെങ്കിലുമായി വലിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. രണ്ടാമത് സാധകരായ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പണമടവാടുകാരുടെ കത്തുക അവസാനിപ്പിച്ച് പ്രസ്ഥാനത്തെ ജനാധിപത്യപരമാക്കിത്തീർക്കുക മൂന്നാമത്, ക്ലിപ്തരവിതബദ്ധ്യതയുള്ള സൊസൈറ്റികളെയെല്ലാം ക്ലിപ്തബാധ്യതയുള്ള സൊസൈറ്റികളാക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ സാധകരായ സംഘങ്ങളിൽ ആരും പണം നിക്ഷേപിക്കുകയില്ല.

“ഇന്ന് അംഗസംഖ്യയ്ക്ക് ക്ലിപ്തവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് എടുത്തുകയണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ആവശ്യം എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നു. വ്യക്തികളെ ലക്ഷ്യമാക്കി സാംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതോടും യാതൊരു ക്ലിപ്തവും ആവശ്യമില്ല. ജ്യോഷ്ഠിപോലെ അംഗങ്ങളെ ലക്ഷ്യം. പക്ഷെ ഡയറക്ടർ ബോർഡിൽ വ്യക്തികളായ അംഗങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം കുറച്ചാൽമതി.

“ലാൻഡ് മോട്ടോഴ്സോ ബാങ്കിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി ചിലതു പറയാനുള്ളത്. ലാൻഡ് മോട്ടോഴ്സോ ബാങ്കിൽനിന്നും ആകെ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് 45 ലക്ഷം രൂപയിലധികം. നാലുതൊട്ട് ലക്ഷമെന്നാണ് ഘാറ്റമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുന്നത്. നാലുതൊട്ട് ലക്ഷമെന്നതന്നെ സമ്മതിക്കാം. ഈ കടം അർപ്പണം കിട്ടാതെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ പാലപ്പെട്ടുവെക്കും സാധാരണക്കാരും ഇടത്തരക്കാർക്കുമൊന്നുമല്ല, പണക്കാർ മാത്രമാണ് എന്ന് കാണാൻ സാധിക്കും. നാലുതൊട്ട് ലക്ഷംതന്നെ പറയുന്നതുതന്നെ വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യയാണ്. അത് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതോ പണക്കാർ മാത്രമാണെന്നും. ഈ കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ സഖ്യ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത വിവരങ്ങൾ ഞാൻ പറയാം. വളരെ രാമസിദ്ധാണ് കിട്ടുന്നത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് സഖ്യ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

“മൂന്നു മുതൽ ആറുവരെ മാസത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 17 ശതമാനം; കടം കിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 31. ആറു മുതൽ പന്ത്രണ്ട് വരെ മാസക്കാലത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 32 ശതമാനം. കടംകിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 35. ഒരു കൊല്ലത്തിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 19 ശതമാനം. കടം കിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 18. കൂടാതെ ലാൻഡ് മോട്ടോഴ്സോ ബാങ്കിൽനിന്ന് കടം കിട്ടാത്തതെന്ന കാര്യമാസത്തെപ്പറ്റി ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ കടം കിട്ടുകയില്ല.

“മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികളെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടുവാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കൃഷിക്കാർക്ക് ഉല്പന്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറയെയെല്ലാം കടം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ് മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികൾ. ഈ നാട്ടിൽ മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികൾ കുറവ് ഉണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ പ്രവർത്തനം തീരെ തൃപ്തികരമല്ല.

“ചില ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളും ഫെറസ് കൺസ്റ്റ്രക്ഷൻ സൊസൈറ്റികളുമുണ്ട്. ഈ സൊസൈറ്റികൾ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒരുവിധം തൃപ്തികരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനം ഒട്ടും തൃപ്തികരമല്ല. പട്ടണങ്ങളിലെ പണക്കാർ മാത്രമാണ് ഫെറസ് കൺസ്റ്റ്രക്ഷൻ സൊസൈറ്റികൾ കൊണ്ടു പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുന്നത്. ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളിലെ ഭവനനിർമ്മാണസംഘങ്ങൾക്ക് പറയത്തക്ക യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പന്ത്രണ്ട് വീടുകൾ കെട്ടാൻ

14th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

ശിരമാനിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. അതിൽ ഒരു വീടാണ് കെട്ടിയിട്ടുള്ളത്. ബാക്കി വീടുകൾ ഉണ്ട്. കാര്യം ആലോചനയിലിരിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ. റൂൺ ഹെഡ് കൺസ്ട്രക്ടർ ഹൗസെന്റികളുടെ പ്രവർത്തനം എത്ര മോശമാണെന്നുള്ളതിന് കൂടുതൽ തെളിവിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഭവനനിർമ്മാണസംഘങ്ങൾ പട്ടണങ്ങളിലെ പണക്കുറവ് മാത്രമല്ലാതെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആളുകൾക്ക് വീട് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കാൻ ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI C. H. KANARAN:—"I want two more minutes, Sir."

11-50
a.m.

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member has already taken more time. Let the hon. Member, Sri Baliga, speak on the Demand."

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA:—"Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand before the House and consequently also to oppose the cut motion. The Hon. Minister has visualized a new era for the Co-operative Department. May I go a step further and say that it has already dawned, as can be seen from the performances of the department both in the State and at the Centre. The criticism that was levelled against the department by the hon. Mover of the cut motion only goes to reinforce the importance of the Demand. I am really surprised that the Demand moved by the Hon. Minister should have been so modest and simple. I have no doubt that the whole House will support it wholeheartedly and give all useful suggestions. Having regard to the time that is allowed to me, it is not possible to traverse the entire ground and so I will confine myself only to two or three important aspects of it. One aspect of it is, whether it is necessary to have a number of societies in the same area with regard to various commodities. For instance, there is the question whether the house-building in any one area should be entrusted to a separate society by itself or whether the whole area could be served as a unit by having a multi-purpose society where we can have all things necessary for the area dealt with, considered, studied and developed. In this connexion, it is absolutely necessary to enlist the support of the public. If the department has not been able to make greater progress, I should venture to say with a sense of sorrow, it is due to lack of support from the people. The Government also have not been doing it in the manner in which they ought to have done by enlisting the support of the people. What I mean is that a little officialdom still prevails and the rigidity of the rules is still there. I would say, 'trust a man on the spot and trust the borrower rather than having doubts about his honesty'. Sir, that should be the principle which should govern the co-operative societies. Otherwise, if the rigidity of the rules is there, it will take a longer time for the Co-operative movement to achieve greater progress and in the long run the progress achieved will undoubtedly be less. In this connexion, I shall refer to the existence of 48 House Building Co-operative Societies which have practically done little or nothing at all. I would illustrate this point by referring to what took place at the meeting of the Community Project Executive Committee. All were agreed at that

[Sri B. Vaikunta Baliga] [14th March 1955]

meeting that house-building was very necessary for giving accommodation to the people in the various parts of the State and it should be encouraged at all events and under any circumstances and with all the persuasion possible but when it came to the point of giving effect to it, it was found that it would take a fairly long time to get over the rigidity of the rules framed for the purpose. The Government by taking prompt steps in the direction of liberalizing the rules, can achieve something more than they are aiming at. The criticism of the Opposition is also directed against the rigidity of these rules. I hope the Government will look into this aspect of the matter.

“ Sir, in my opinion, one important matter in this particular field of co-operation, which has not received adequate attention at the hands of the Government, is the granting of facilities to the agriculturist not only with regard to the crop he has harvested but also with regard to the crop he keeps till he gets the best return for it. As it is, warehousing facility is practically nil. Some years ago I had occasion to present to the Government a draft Bill providing for warehousing facilities, how they should be provided, what facilities should be given and what instruments should be provided. If warehousing facilities are provided, the produce in the hands of the agriculturist will fetch him the best price at the appropriate time. As it is, the produce has to be moved from place to place which entails an expenditure which does not add to the real value of the produce which he is selling. On the other hand, facilities for raising loans are increased. But if warehousing facility is provided, undoubtedly without any cost to anybody and without any loss to anybody it will enrich the poor classes of people. If we do that it will be in line with the pattern of things we are evolving now. There is no doubt that the whole aspect requires to be toned up. I say that there is no better panacea for co-operation than the one, viz., ‘co-operation at all times, co-operation in all fields and co-operation in all matters’ which is going to solve the problems that are facing our country and the Government. Therefore, I have great pleasure in supporting this Demand and wishing the Hon. Minister all success in the administration of his department. Let there be no sparing of pains and let there be a mingling of hearts in the working out of the schemes. If we go on with the work forgetting party affiliations and forgetting petty-mindedness and co-operate wholeheartedly in the constructive field, I have no doubt that when next time this Demand comes up for discussion here, the criticisms made now will not be there and there will be a healthy movement which will enlist the support of the people and earn the praise of everybody. With these words, I support the Demand before the House.”

12
noon.

*SRI N. RATHINA GOUNDER :—“ மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். இப்போது கூட்டுறவு முறையைப்பற்றி சர்வகட்சி மெம்பர்களும் பேசும்போது, அது மிகச் சிறந்தமுறை, கூட்டுறவு முறையைத் தவிர மற்ற எந்தமுறை

14th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

யாலும் அவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் சாதிக்க முடியாது என்று பேசினார்கள். இக்கருத்து எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அரசியலாங்கூட, கூட்டுறவு 'காமன் வெல்து' தான் அவர்களுடைய லட்சியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த கூட்டுறவு முறையில் நீண்டநாள் ஓரளவு, நான் ஈடுபட்டு தெரிந்திருப்பதால், இம்முறை சாலச்சிறந்தது என்று சொல்லுகிறேன். இருந்தாலும் நம்முடைய அரசாங்கம் சென்ற சில ஆண்டுகளாக, கவனிப்புக்குறைவாலோ, அல்லது வேறு எந்த காரணத்தாலோ, கூட்டுறவு என்றால் பொது ஜனங்களில் சிலர் சந்தேகிக்கும் அளவுக்கு கூட்டுறவு நிர்வாகத்தை நடத்திவருகிறது. இது மிக மிக வருந்தத்தக்கதும், வருத்தப்படக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே, அதற்கு கனம் மந்திரியார் அவர்களையும், மதிப்பிற்குரிய அதிகாரிகளையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் : நீங்கள் வந்திருக்கும் இந்த நேரத்திலாவது, இந்த சென்னை மாகாணத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் மிகச் சிறந்ததாக நடைபெறுகிறது, அது மக்களுக்கு நல்ல பயனைத் தந்திருக்கிறது என்ற நல்ல பெயரை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது, நம் அரசாங்கம் இந்த கூட்டுறவு முறையில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பதை எண்க்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன். என்னைப் போன்றவர்கள், காடாரம்ப பிரதேசத்திலிருந்து வந்த விவசாயிகள், சமீபத்தில் கடன் திருப்பி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சலுகைகளுக்கான மசோதா ஒன்றை சர்க்கார் சட்டம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள் அப்படி இருந்தும் விவசாயிகளை, மகசூல் சரியாக இல்லாதகாலத்தில், இந்த கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றமுடியும். அந்தமுறையில் சொல்லுகிறேன், தாலுக்காக்கள்தோறும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், கூட்டுறவு credit சொசைடிகள் ஏற்படவேண்டும். அதற்குப்பிறகு, ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் கூட்டுறவு (யூனியன்) Union இருப்பதுபோல் Loan and Sale சொசைடிகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயிகள் தங்களுடைய விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலைவரும்வரையில் அவைகளை வைத்திருந்து விற்க முடியாதல்ல. அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டதால், பண நெருக்கடியில் அவர்களுடைய பொருள்களை என்ன விலைக்குக் கேட்டாலும், அந்தவிலைக்கு அவ்வப்போது நகரங்களில் விற்பனையாகிவிடுவதற்கு விரைகிறார்கள். அவ்வித நெருக்கடியான காலங்களில் அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்வது அந்தக் கூட்டுறவு சொசைடிகளின் கடமையாகும் அதற்காக தாலுக்காதோறும், பிரிக்காதோறும் Loan and Sale சொசைடிகள் வைத்து விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்தால், அப்பொருள்களை நல்ல விலைவரும்போது விற்பனை நல்லாபம் அடைவார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தாலுக்காதோறும் மார்கெட்டிங் சொசைடிகளை அமைக்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய பொருள்களை ஏராளமாக, இச்சொசைடிகளில் வாங்கிவைத்துக் கொண்டு, அதன்பேரில் எவ்வளவு பணம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு அப்பொருள்களுக்கு நல்ல விலைவரும்போது அவைகளை அச்சொசைடியே விற்பனை செய்து, சொசைடிக் சேரவேண்டிய பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு மீதிப்பணம் அப்பொருள்களுக்கு சொந்தமான விவசாயிக்கு சேரும்படியாக உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுமாதிரிமல்ல, பிரிக்காக்கள்தோறும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ், அதாவது கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் வைத்து, நியாயமான விலைக்கு ஜனங்களுக்கு பண்டங்களை விற்கவேண்டும். இப்பண்டக சாலைகளில், பலசரக்கு கடைகளில் விற்கப்படும் சாமான்களைவிட நல்லதரமான சாமான்களாக விற்பனை, இப்பண்டகசாலைகளில் நல்லவியாபாரம் நடக்கும், மக்களும் நம்பிக்கையுடன் இதில் சாமான்களை வாங்குவார்கள். ஸ்டோருக்கு லாபமும் கிடைக்கும். மற்றும், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் நில அடமான பாங்குகள் வேண்டும். இப்பாங்குகள் சில தாலுக்காக்களில் இருக்கின்றன. ஆனால், இங்கு கடனுக்காக, விவசாயிகள் மனுசெய்துகொண்டால், சீக்கிரம் அந்தக்கடன் களைபிடிப்பதில்லை. ஆறுமாதகாலம், சிலசமயத்தில் ஒருவருஷகாலம்கூட ஆகிறது. அம்மனுக்களை நிர்வாகஸ்தர்கள், காலாகாலத்தில் பரிசீலனை செய்து முடிப்பதில்லை. பட்டா சரி இல்லை என்பதும், மற்றும் கடன் மறுப்பதற்கு ஏதாவது காரணங்களை கற்பனைசெய்துகொண்டு விவசாயிகளை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். தவிர, கட்சிப் பாகுபாடுகள், விரோதம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுடைய மனுவை கவனிக்காமல் வைத்து

[Sri N. Rathina Gounder] [14th March 1955]

விடுகிறார்கள், வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பிரித்துவைத்து, சிலமனுக்களை கவனிப்பதேயில்லை, கவனித்தாலும் வேண்டாதவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க முடியாதென்றும் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகையினாலே, சர்க்கார், நில அடமான பாங்குகளுக்கு கண்டிப்பான உத்திரவு போடவேண்டும், அதாவது கடனுக்கு மனுபோட்ட இவ்வளவு நாளைக்குள் விசாரணை செய்து, விவசாயிக்கு கடன் கொடுத்துத் தீரவேண்டுமென்றும், மற்றும் தலைமை ஆபீசுக்கு அடிக்கடி, இவ்வளவு மனுக்கள், இவ்வளவுநாளைக்கு pending-ல் இருக்கின்றன என்று ரிபோர்ட் செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட உத்திரவு பிறப்பித்தால் தலைமை அதிகாரிகள், இம்மனுக்கள் விஷயத்தில் check செய்து வேண்டியன செய்யமுடியும். ஆகவே கண்டிப்பாக, ஆங்காங்கு நில அடமான பாங்குகள் ஏற்படுத்தி, அவைகள் விவசாயிகளுக்கு நல்லவிதமாக உதவுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நகரங்களில் தற்போது Building கூட்டுறவு சொசைடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள கரூரை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கு அவ்வித சொசைடி ஆரம்பித்து எத்தனை வருஷங்கள் ஆயின, அங்கு எழுப்பப்பட்ட கட்டடங்கள் எவ்வளவு, அதற்காக எவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்களைப் பார்த்தால், உண்மையில், அந்த ஊரில் அந்த சொசைடி தேவைதானா என்று கேட்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏழைகள் அந்த சொசைடியின் மூலம் நிலம் வாங்க, கட்டிடம் கட்டமுடியாது. ஏழைகளுக்கல்லவா இப்பேர்ப்பட்ட சொசைடிகள் உதவி செய்யவேண்டும். ஒரு மனிதனுக்கு இல்லம், உடை, உணவு முக்கியமானது. முதல் கோரிக்கையான இல்லம் கட்ட இந்த சொசைடிதான் உதவ முடியும் ஆகையினாலே, ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் விஷயத்தை உண்டியாக கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மாதிரிமல்லாமல், பெரிய நகரங்களில் 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் நிலங்களை, கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் வாங்கி A. B. C. D. design-ல் கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கரூரில் அவ்விதமாகச் செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆகையினாலே, இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் 50 ஏக்கர் நிலத்தை அவ்வூரில் வாங்கி, மனைகளாகப் பிரித்து, அதிலே ஏழைகளுக்கான வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அதன்பின் அதற்கான செலவை 20 ஆண்டுகளில் தவணைகளாகத் திருப்பிக்கொடுக்க உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே முக்கியமாக நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், கூட்டுறவு இயக்கமானது, சாதாரணமாக, மாட மாளிகைகளில் வசிக்க இஷ்டப்படும் பணக்காரர்களுக்குத்தான், 10 ஆயிரம் 20 ரூபாய் என்று கொடுத்து, பெரிய கட்டிடங்கள் கட்ட உதவுகிறது. உண்மையில் வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு, பணத்தைக்கொடுத்து உதவ முன்வருவதில்லை. ஆகவே, குறைந்த செலவில், அதாவது ஆயிரம் ரூபாய் பொருமான சிறு, சிறு வீடுகளை, கூட்டுறவு இயக்கம், கட்டிக்கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

“கரூரில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். சென்னை மாகாணத்தில், மதுரை, திருச்சி, சேலம், காஞ்சிபுரம், கோயமுத்தூர், கரூர் இவ்விடங்களில் பெருவாரியாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் கரூரில் ஏராளமாக குடியிருக்கிறார்கள். அதிலே அனேகர் நெசவாளிகளில் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் போக, மீதி இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்கள், சயேச்சையாக நூல்வாங்கி துணி நெய்து விறம்பலர்கள். இவர்கள் அவ்வப்போது, ரூபாய் 25 அல்லது 50-க்கு நூல் வாங்கி துணி நெய்து, கடையில் லாபத்திற்கு விற்கலாம் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால், அக்கைத்தறி துணியை வாங்கும் கடைக்காரர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து, 5 ரூபாயிக்கு விற்கவேண்டிய துணியை 4½ ரூபாயிக்குத்தான் கேட்பார்கள். கைத்தறி நெசவாளி, காலையிலிருந்து மாலை வரையில் அலைந்து பார்த்தும், அதிக விலைக்கு வாங்குபவர்கள் இல்லாததால், தன்னுடைய பண நெருக்கடியின் காரணமாக அதைக்கேட்ட விலைக்குவிற்ப்பு விடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளருக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது.

14th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

ஆகவே, கஸ்ரூரில் Weavers Co-operative Society கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இந்நெசவாளருக்கு அமைத்து, வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், முனிசிபல் நகரங்களில், ஆங்காங்கு milk supply கூட்டுறவு யூனியன்களை வைத்து கிராமங்களில் பால் சப்ளை சொஸைடிகள் வைத்து அதன் மூலம் கிராமத்திலிருந்து வரும் தண்ணீர் கலக்காத பால் நகரங்களில் சப்ளை செய்யலாம். சில்லறை பால் விற்பனை யாளர்கள் தண்ணீர் கலந்த பால் கொண்டுவந்தால், கடுமையாக அபராதம் போட்டு நிறுத்தவேண்டும்—நகரத்திலுள்ள குடும்பங்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் சப்ளை செய்வது மன்னியில் குழந்தைகளும் வயோதி கர்களும், நோயாளிகளும் நன்றாகச் சாப்பிட்டு ஆரோக்கியமான உடலுடன் வாழ ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-08 p.m.
கூட்டுறவு இலாக்காவிற்காகக் கோரியிருக்கும் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத் தைப்பற்றி பல விஷயங்களிலும் குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் குறை கூறினார்கள். ஆக்க முறையில் ஆலோசனை கூறி, இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டுவதோடு, அவற்றைக் களைவதற்கான வழித்துறைகளை யும் எடுத்துரைத்தால் அது அந்த இயக்கத்திற்குத் தனி சக்தி அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பொதுவாகக் குறைகளை எடுத்துக் கூறிக் கொண்டு போவதில் பிரயோஜனம் எதுவும் இல்லையென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.”

“கூட்டுறவு இலாக்காவிற்கும், அதில் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தற்காலத்தில் அதிகப் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதுவும் சென்ற யுத்த காலத்திற்குப் பின்னால் கூட்டுறவு இயக்கம் பல ரூபத்தில், பல நல்ல காரியங்களை நாட்டு மக்களுக்குச் செய்து கொண்டு வருகிறது. எந்த ஒரு ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் அவற்றுக்கு ஜனநாயக ரீதியாக நிர்வாகஸ்தர்களை நாம் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஸ்தாபனம் எந்தெந்த வகையிலும் மக்களுக்கு நன்மை புரியவேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அதற்குத் தகுந்த நிர்வாகஸ்தர்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்தது போட வேண்டியதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். என்றாலும் கூட தங்களுடைய பொறுப்பை நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு மக்களும் இன்னும் சரியாக உணரவில்லை. அதே காரணத்தினால் தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலும் ஆங்காங்கே சில குறைபாடுகள் காணப்பட்டு வருகின்றன. அதைக் கொண்டு அந்தந்த இடங்களிலுள்ள ஸ்தாபனங்களைப் பற்றியோ, அதிலுள்ள நிர்வாகஸ்தர்களைப்பற்றியோ குறை கூறுவதும், அவற்றை அகற்ற அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறுவதும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர பொதுப் படைபாண வகையில் அரசாங்கத்தை குறைகூறுவது கொஞ்சம் கூடப் பொருத்தாது. ஏனென்றால் கூட்டுறவு இயக்கமானது நம்முடைய நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு, பல துறைகளிலும் பல காரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ‘நாட்டின் உயர்வும், நல்வாழ்வும், நாணயமும் கூட்டுறவினாலன்றிக் கூடா’; என்று கூட்டுறவு இயக்கத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டு வேலை செய்து வரக்கூடிய தன்னலமற்ற பெரியார்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இயக்கம் வலுப்பெற, சக்தி அடைய மக்களுக்கு நேர்மையான முறையில் பலவகையிலும் பணியாற்ற நாம் தக்க யோசனைகளை சர்க்காருக்குக் கூறவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பல இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவையெல்லவென்று சில அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். பலவிடங்களில் நானே பார்த்திருக்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அந்த பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் விண்ணப்பம் போடுவதே கிடையாது. விண்ணப்பங்கள் போடாத பிரதேசங்களுக்கும் சர்க்காரே வலிந்து சென்று நாணயச் சங்கங்களை அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்று கொள்ளத் தயாராயில்லை. நாணயச் சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் நல்லபிஸசாரம் செய்யலாம். ஏனென்றால் கூட்டுறவு இயக்கமானது மக்களின் மதிப்பை, ஆதரவை, நம்பிக்கை

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [14th March 1955]

யைப் பெற்றதாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றிருப்பதால் தான் நாணயச் சங்கங்கள் என்று பெயர் பெற்றன. இவற்றின்பேரில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் தான் அவர்கள் பொய்விட்கட்ட முன் வருவார்கள். ஊராரின் பணத்தைவைத்துக்கொண்டு, விரும்பாதவர்களை, நாணய சங்கங்களை ஏற்படுத்துங்கள் என்று விண்ணப்பம் போடாதவர்களை, “கடன் வாங்குங்கள், கடன் வாங்குங்கள்” என்று சர்க்கார் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அது சரியாக இருக்காது. அவை மிகவும் பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் பலவிடங்களில் லேவாதேவி செய்து வந்தன. கிராமந்தோறும் லேவாதேவி சங்கங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியமும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்கான வாய்ப்பை நாம் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும்போதே அது நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. தன்னை மற்று மக்களுக்கு உழைக்கக் கூடியவர்கள் நிர்வாகஸ்தர்களாக வரும் படியாகப் பார்க்கவேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று ஆர்வத்துடன் முன் வருபவர்கள் மிகக் குறைந்துவிட்டார்கள் என்றே வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டும். ஆகவே எல்லோரும் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதை முன்னிட்டு ஸ்தாபனங்களிலுள்ள குற்றங்களுகளை களைவதற்கான தக்க யோசனைகளை எடுத்துக் கூறவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஸ்தாபனத்தை சரியாக நிர்வகிக்காதவர்கள் பதவிக்கு வரமுடியாதபடி கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இலாக்கா அதிகாரிகளைக் குறை கூறிப் பயனில்லை.

“விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்த ஸ்தாபனங்கள் அரிய பணிபுரிய வேண்டிய வாய்ப்பு மிக மிக அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு அதிகக் கடன் உதவி செய்வதற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமானது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேவையான அளவு நில அடமான பாங்குகளுக்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது.

“அதோடு இன்னொரு விஷயம். நில அடமான பாங்குகளின் மூலமாக பண உதவி பெறவேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் தங்களிடமுள்ள சொத்துக்களுக்குச் சரியான தஸ்தாவேஜிகள் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் வில்லங்கம் எதுவும் இன்றி விவசாயிகள் தஸ்தாவேஜி எதுவும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாதவர்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கடன் வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதமும் இந்த நில அடமான பாங்குகளுக்கு ஏற்படுகிறது.”

12-16
P m.

* SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை விரிவாக்குவதற்கும், அதன் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல பணி புரிவதற்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதற்காக இந்த மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

“சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நம்முடைய நாட்டில் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் சரியான பாதையில் செல்லவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும், அந்த இலாக்கா அதிகாரிகளும் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் பலவிடங்களில் பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. கடன் உதவி செய்வதில் ஏராளமான காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது என்கின்றது போன்ற பல விஷயங்கள் சபையில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்தி, முன்பு இருந்த ரிஜிஸ்ட்ராரை மாற்றியும், ஸ்தாபனங்களின் நடவடிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட்டு கொடுக்க ஒரு கமிட்டியை நியமித்தும் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக நல்ல காரியங்களை மக்களுக்குச் செய்ய முடியும் என்று எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், அரசியலில் சம்பந்தப்படாதவர்களும் கூட ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதும் உண்மைதான்.

14th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

12-18
p.m.

ஆனால் இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லையென்பதும் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், சர்க்கார்க் கணக்கில் 20 சத வீதம் கிராமங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதிலிருந்தும் கிராம ஜனங்களுக்குப் பலன் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிராமாந்திரங்களில் நாணயச் சங்கங்கள் என்றெல்லாம் ஏற்படுத்தி யிருந்தார்கள். வேலை செய்யக்கூடிய அம்மாதிரி சங்கங்கள் மிகவும் குறைவு. கிராமங்களில் படிக்கத் தெரியாதவர்கள், ஹரிஜனங்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு சிறிய சங்கம் ஏற்படுத்தி ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்று அந்தச் சங்கத்திற்குப் பணம் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக கொடுக்கப் பட்ட கடன் சுமார் 50 முதல் 150 வரையில்தான் இருக்கும். பத்து பதினைந்து வருஷங்களுக்குமுன் முதல் தடவை இயங்கியதைத் தவிர, அடுத்தபடி அந்த சங்கங்கள் இயங்குவது கிடையாது. பல சங்கங்கள் திறக்கப்பட்டன என்று சர்க்கார்க் கணக்கில் இருக்கிறதே தவிர, நடை முறையில் வருவது கிடையாது.

“கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆரம்பத்தில் பேசும்போது, ‘ரிசர்வ் பாங்கிலுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமாந்திர கடன் விசாரணைக் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது, அந்த ரிபோர்ட் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது,’ என்று சொன்னார்கள். கிராமாந்திரக் கடன் வசதி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக 2 சத வீதம், 3 சத வீதம் கூடியிருக்கிறது. பாக்கி அநியாய வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்வாகத்தில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து கிராமாந்திரங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் சதி மிகவும் குறைவாகப் போய் விட்டது. ஆகையால், எந்த அளவுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களை உபயோகப் படுத்தி கிராம விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாக கடன் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமைகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான வசதிகளைச் செய்யவேண்டிய அவசர கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“நில அடமான பாங்குகள் குறைவான அளவுக்குத்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷத்தில் விவசாயிகளுக்கு இந்த ராஜ்யம் பூராவும் நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக 45 லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை கிடைத்திருக்க முடியும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். நாற்பத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் என்று சொன்னால் அது மிகவும் சிறிய தொகை. குறைந்த அளவுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதினால் கடன் வசதிகள் போதவில்லை என்று அடிக்கடி குறை கூறுகிறார்கள்.

“1937-ம் ஆண்டில் நிலம் என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு மதிப்புக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது மிகவும் குறைவான தொகையாகும். இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிற நிலைமைக்கேற்றாற்போல் கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

“மற்றொரு இடையூறு. வேறு யாரிடத்திலிருந்தாவது கடன் வாங்கி யிருந்தால் அந்தத் கடனை ஈடு செய்வதற்கு நில அடமான பாங்குகள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி இருந்து பத்து, பதினைந்து வருஷ காலத்தில் முக்கால் வாசி அடைத்திருந்தால் மீண்டும் அவன் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி கிடையாது. பூராவும் கடனை அடைத்த பிறகு அடுத்த ஆண்டில் புதுப்பிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கடன் பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டு பிறகுதான் கடன் பெறவேண்டிய முறை நில அடமான பாங்குகளில் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற எல்லாப் பாங்குகளிலும் நிலைமை அப்படியல்ல. ஆகவே நில அடமான பாங்குகளில் அவ் வசதியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“கூட்டுறவு பண்டகசாலை (கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ்) யில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை சர்க்காரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மகாநாடு

[Sri S. Ramalingam]

[14th March 1955]

நடத்தினார்கள். அங்கு என்ன நிலைமை என்றால், யுத்த காலத்தில் **controlled commodities** யை பண்டகசாலையின் மூலமாக விற்பனை செய்தார்கள். புதிய மோகம் ஏற்பட்டு நாடு பூராவும் விளைந்து விலை சரசமாகக் கிடைக்கிறது என்றநிலைமை ஏற்பட்டது. இப்பொழுது சில கஷ்டம் இருக்கிறது. கடன் வாங்க முடியாது. விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் ஜனங்கள் வேறு கடைகளில் போய் பண்டங்களை வாங்குகிறார்கள். பண்டகசாலைகள் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால் இப்பொழுது விதிக்கக்கூடிய விற்பனை வரியில் பண்டகசாலைக்கு சலுகை கொடுத்தாகவேண்டும். வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை மறைக்கிறார்கள், சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள். நூற்றுக்கு எழுபது பங்கு வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை மறைக்கிறார்கள். நியாயமாக சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டிய வரியைச் செலுத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள். மறைக்கக்கூடியவர்கள் ஜனங்களிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்குவது இல்லை. விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டியதில்லை யென்று ஜனங்கள் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளுக்குப் போவதற்குப் பதிலாக தனிப்பட்ட கடைகளுக்குப் போகிறார்கள். கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளில் கட்டாயமாக விற்பனை வரி வசூல் பண்ணுகிறார்கள். அதனால் வியாபாரம் குறைகிறது. ஆகவே, ரூபாய்க்குக் காலனை விற்பனை வரி என்றிருப்பதற்குப் பதில் ரூபாய்க்கு 1½ பைசா என்று கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிக்க வேண்டும் அல்லது ஒரே ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப் படுகின்றன. பத்துப் பதினைந்து இடங்களில் கட்டிடங்கள் மேலே எழும்புகின்றன. இவ்வகையில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி இன்னும் துரிதமாக ராஜ்யம் பூராவும் அதிகமான வீடுகள் கட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக கிராமாந்திர கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

“ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய சேரிகளில் கூரை வீடுகள்தான் இருக்கின்றன. சேரிகளில் அடிக்கடி தீப்பிடிப்பு ஏற்படுகின்றன என்றும், அதனால் சேரிகள் அழிந்துபோய்விட்டன என்றும், குடிசைகள் அமைத்துக் கொள்வதற்கு மாணியம் வழங்கவேண்டுமென்றும் அடிக்கடி சட்டசபையில் கூக்குரல் போடுகிறோம். ஆகவே, சேரிகளில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு பிரத்தியேகமான சலுகை கார்ட் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து பிரமாத்தமாக வீடு கட்டவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. தீப்பிடிக்காத முறையில் வீடுகள் குறைந்த செலவில் அமைக்கப்படவேண்டும். கூரைக்குப் பதில் ‘அஸ்பெஸ்டாஸ்’ அல்லது துத்துநாகத் தகடு போன்றவைகளுக்கொண்டு வீடுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக சேரிகளில் வீடுகள் அமைப்பதற்கு வேண்டிய அஸ்பெஸ்டாஸ் அல்லது துத்துநாகத் தகடுகள், இரும்புக் கம்பிகள் போன்றவைகள் அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யப்படவேண்டும். நான்கு புறமும் கற்சுவர்கூட எழுப்ப வேண்டியதில்லை. மண்ணைக்கொண்டே சேரிகளிகள் போட்டுக்கொள்வார்கள். முக்கியமாக அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டியதெல்லாம் கூரைக்குப் பதிலாக வேண்டிய சாமான்கள்தான். எப்படியும் நெருப்பு பிடிக்காத வண்ணம் அவ்வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்காவிட்டாலும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து நமது ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா சேரிகளும் **fire proof** முறையில் அமைக்கப்பட்டு சேரி மக்கள் நிம்மதியாக வாழக்கை நடத்தும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சென்னை கடற்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செம்படவர்கள் வீடுகளைப்போல் அமைக்கப்பட்டாலும் போதுமானது. சேரிகளில் வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திற்காக கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி, அவைகளின் மூலமாக கடன் கொடுக்கப்பட்டு, இருபது ஆண்டு தவணைகளில் பணத்தைத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

14th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

“ஒருசில நாட்களுக்கு முன்பு கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் புதிய திட்டம் ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். கைத்தறிக்காரர்களுக்கு சகாயம் செய்வதற்காக கைத்தறி செஸ் நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. பட்டு நூல் கைத்தொழிலுக்கு நாம் வசதியளிக்க வேண்டும். பட்டுநூல் கைத்தொழிலையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று முதல் அஸ்திவாரம் காஞ்சிபுரத்தில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பட்டுநூல் நெசவாளருக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து கடன் தர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். பட்டுநூல் தொழிலும் பட்டுகோணம், அய்யம்பேட்டை, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலும் நடைபெறுகின்றது. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்தி பட்டுநூல் கைத்தறித் துணி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் இடங்களில் அவர்களுக்கென்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி செஸ் நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கி அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கூட்டுறவு சம்பந்தமான சட்டங்களிலுள்ள இடையூறுகளை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்கு, சென்ட்ரல் கூட்டுறவு பாங்கு, சென்ட்ரல் மார்ட்கேஜ் பாங்கு, ஆகிய பொது ஸ்தாபனங்களில் தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சேரக்கூடிய எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் சேரக்கூடாது என்று நிர்ணயித்திருப்பதால் அவர்கள் கையில் அதிகாரம் நீடிக்கிறது. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவதற்கான வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மெம்பர்கள் டைரக்டர்கள் வேண்டுமானால் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஸ்தாபனங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் உத்தரவிட்டால் மத்திய ஸ்தாபனங்கள் பரமமரி கூட்டுறவு சங்க இயக்கங்கள் எல்லாம் அதிகப்படியான அளவு வளர்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லாக் குடும்பங்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு இலாக்காவின் மந்திரியின் நற்குணங்களுக்கே இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அந்த இலாக்காவில் இருக்கும் ஊழல்களை ஐயையோ சொல்லவே முடியாது. சொல்லத்தான் வேண்டும் இந்த சமயத்தில். அதை நினைத்தால்கூட பயித்தியம் பிடித்துவிடுகிறதே, தலைவலி வந்துவிடுகிறதே என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது.

“சென்ற ஆண்டு டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் மந்திரியாக இருந்தபோது அவர் சொன்னார் ‘இந்த கூட்டுறவு இலாக்காவில் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே ஊழல்மயமாக இருக்கிறது. நான் என்ன செய்யப்போகிறேன் என்று புரியவில்லை’ என்று தலித்தார். நல்லவேளையாக தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டார்கள் அவர்கள். பிறகு இது கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி தலையில் விழுந்தது.”

DR. U. KRISHNA RAO :—“On a point of personal explanation, Sir, நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் வயதானவர். அவர் சொன்னதை மறந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மந்திரி ஷெட்டி கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கும் ஊழல்களுக்காக ஒன்றும் பயப்படவில்லை. சரியாக எதிர்க்கும் அளவில் அவர் நிற்கிறார். ஒரு புதிய கூட்டுறவு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார். இந்த இலாக்காவிற்கு தலைமை ஸ்தானத்தை நேர்மையும் கல்வி அறிவுமுடைய ஒருவர்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் தான் மக்களுக்கு புதிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதை நம்பித்தான் நாம் எல்லோரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆதரித்து கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று ஆதரிக்கிறோம்.

12-28
p.m.

[Sri V. Balakrishnan] [14th March 1955]

ஆகையால் நம் நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் எல்லா வாழ்க்கை அம்சங்களில் நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். தனிப்பட்ட வர்கள் கடன் கொடுக்கக்கூடாது. கடன் வாங்கவழக்கூடாது. தனிப்பட்டவரிடமிருந்து இதை அவசியமாக நாம் எல்லோரும் குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

“ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், பிரிக்காக்களிலும், டவுன்களிலும் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு அவசியமான பொருள்களை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும், அங்கு வாழும் ஏழைகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்படும் தீமை மக்களுக்கும் ஓரளவு பங்கு உண்டு என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் மக்கள் தான் அங்கத்தினர்களையும், தலைவர்களையும், காரியதரிசிகளையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆதலால் இவர்களில் நேர்மையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு மக்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. நிர்வாகஸ்தர்கள் பணத்தைக் கையாடி விடுகிறார்கள். இந்தத் திருட்டுப் புத்தி எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் கடவுள் குணங்களை சொல்லும் போது கிருஷ்ணபகவான் கூட வேண்டினையைத் திருடினார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிர்வாகஸ்தர்களின் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஆடிட்டர்களை நியமிக்கிறார்கள். இருந்தும் அங்கு ஊழல்கள் நடந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. பணம் கையாளப்படுகிறது. திருட்டும் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.”

SRI K. T. RAJU :—“அவர்களும் மனிதர்கள்தானே.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“இருக்கலாம். குற்றம் குறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக பெரிய பதவிகளைக் கொடுத்து சம்பளத்தையும் கொடுத்து, எல்லா உரிமைகளையும் கொடுத்து இன்னும் ஊழல்கள் மலிகின்றதென்றால் இதை என்னென்று சொல்வது. ஆடிட்டர்கள் 15, 20 வருஷங்களாக பணத்தை கையாடியதை இப்போதுதான் கண்டு பிடிக்கிறார்கள். எவ்வளவு குற்றங்கள் இருந்தாலும், குறைகளை இருந்தாலும் கணக்குகள் சரியாக இருக்கிறதென்று ஆடிட்டர்கள் clean certificate கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் மெம்பர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது. அதனால் குட்டுகள் வெளிப்படுகின்றன, எல்லாம் அம்பலமாகிறது.

“சென்னை டி.யு.சி.எஸ்.-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் இதில் இருக்கும் ஊழல்களை எடுத்துச் சொல்லமுடியாது. அந்த அளவுக்கு மலிந்து கிடக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு சங்கத்தைப்பற்றி எவ்வளவோ மனுக்கள் வந்து குவிந்தன. இவ்வளவும் கடலில் போய் விழுந்திருக்கிறதோ, மண்ணில் புதைக்கப்பட்டதோ ஒன்றும் தெரியவில்லை. இந்த டி.யு.சி.எஸ். ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துவதற்கு சிலர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசத்தை நாடிச் சென்றார்கள். அவரைப் பிடிப்பதற்கு என்னிடம் ஓடிவந்தார்கள். என் மூலமாக ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசத்தைப் பிடித்து சட்டசபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. ஊழல்களும் அம்பலமாக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகுதான் மூன்று, நான்கு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் அந்த கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தது. இங்கிருக்கும் நிர்வாகஸ்தர்கள் கையாடியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கணக்குப் புஸ்தகங்கள் கையில் இல்லை. ஆடிட்டர்கள் கணக்குப் புஸ்தகங்கள் எங்கு போய்நீறே என்று சொல்லி விட்டார்கள். இந்த விதமாக பணக்காரர்கள் இவ்விதமான காரியங்களில் இறங்கி தப்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள அரைப்படிப்புப் படித்த விவசாயிகள் ஏதாவது சிறிய குற்றம் வீனியமில்லாமல் செய்தால், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இங்கு இருக்கிற கிறிசு மனிதர்கள், சூப்பர்வைசர்கள், செக்ஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள இரண்டு மூன்று பேர்களைப் பிடித்து, பிரசிடென்ட், வைஸ் பிரசிடென்ட், செக்ரெடரி என்று போட்டு விடுகிறார்கள். அப்படி நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் நாணயம் உள்ளவர்கள்தானா, என்று கவனிப்பதில்லை. அங்கு இருந்து போனால் அதிகாரிகள் ஒத்தாசை செய்வது கிடையாது. ஏதோ வருஷத்

14th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

திற்கு 100, 200 கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். கணக்குப் புஸ்தகங்களை வைத்துவிட்டு அட்டவணையை அழகாகப் போட்டுவிடுகிறார்கள். தவிர நல்ல முறையில் நடக்கிறதா மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறதா என்று கவனிப்பதில்லை.

“அடையாற்றிலுள்ள காந்தி நகரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு இரண்டு ஆயிரம் மூன்று ஆயிரம் சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பெரும்பணக்காரர்களுக்கும் இங்கு வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் பெரும்பாலும் பயன்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் ஏற்கெனவே ஒன்று இரண்டு வீடுகள் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இந்த கூட்டுறவு சங்கத்தினால் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். சென்னை செக்ரெடரியட்டிலும், லெஜிஸ்லேடிவ் அசெம்பிளி ஆபிஸிலும், இன்னும் சென்னையிலிருக்கும் மற்ற என்.ஜி.ஓ. களுக்கும் ரூ. 60-லிருந்து ரூ. 100 வரையில் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் எல்.டி.ஸி., யு.டி.ஸி., போன்றவர்களுக்கும் சின்னஞ்சிறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கலாம். நகரத்தில் வாழும் என்.ஜி.ஓ. கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கூட்டுறவு சங்கம் பெரிய பணக்காரர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறதேயொழிய, ஏழை குமாஸ்தாக்கள் வாழ்வை செய்கூடியவையா யில்லை. இந்த என்.ஜி.ஓ. களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அது ஒரு சொத்தாக இருக்கும். அதிகமாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய பணக்காரர்களுக்கும், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரமாக மதிப்புள்ள வீடுகளுக்கு கூட்டுறவு உதவியிருக்கக்கூடாது. இன்னும் கடனை திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு சக்தியுடையவர்களா என்று மட்டும் பார்த்தும் சிறிய வாழ்க்கையை, நடத்தும் நடுத்தர மக்களுக்கு மட்டும் வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும்.

“இந்த கூட்டுறவு இலாகாவில் இப்பொழுதிருக்கும் தலைமை அது காரிக்கு முன் அதிகாரிக்கு இருந்த சலுகை அளிக்கப்பட்டு வேண்டும். ஏனென்றால் முன்னால் இருந்த ஊழல்களை களைந்து நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு முன்னிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த சலுகைகளை யெல்லாம் இவருக்கும் அளிக்கப்பட்டால் இவர் அக்கரையோடு உத்தியோகம் பார்ப்பார். ஐ.ஏ.எஸ் ஆபீசருக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதோ அவைகளை இவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இவரை I.A.S. வர்க்கத்தில் சேர்த்து, முன் இந்த பதவிக்கிருந்த அந்தஸ்து அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரே வேளையில் ஒரே சமமாக பார்த்துவுறும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்தஸ்தில் வித்தியாசம் காட்டக்கூடாது.”

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“கனம் உதவி 12-38
p.m.

சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் பட்ஜெட்டின்போது ஸ்ரீ மாசிலாமணி செட்டியார் அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள செண்டர்ஸ் கோவாபரேடிவ் ஸ்டேர்சிஸும், பம்பு செட் சொஸைடியிலும் ஏராளமான பணம் கையாளப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டியபோது, அதை நான் மறுத்துப் பேசியிருக்கிறேன். இப்போதும் அவர்கள் அதே குற்றச்சாட்டுகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் சொன்ன இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் பேரிலே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த பரிசீலனை முடிந்துவிட்டதா? இன்னும் முடியவில்லையா என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. அப்படி ஏதாவது பரிசீலனைகள் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதை மந்திரி அவர்களுடைய பதிலிலே விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமங்களிலே ரூரல் பாங்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு குறுகிய கால கடன் வசதி தவிர, மீடியம் டீம் கடன்களும் அதாவது ஐந்து வருஷத் தவணை வசதியும் கிடைக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற பிரதேசங்களிலே மார்க்கட்டிங் சொஸைடி ஒன்று ஏற்படுத்தி, விவசாயப் பொருள்களை விற்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [14th March 1955]

“ இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே கிராமங்களில் வீடு கட்டும் சங்கங்களுக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாயும், நகரங்களிலே வீடு கட்டுவதற்காக 36 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. இதை அதிகப்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பதில் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு மாகாணத்திலே உள்ள பெரிய கூட்டுறவாளர்களும், ரிஜிஸ்தரர்களும் கூடி முடிவுக்கு வந்தபடி, மாகாண வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்து, நில அடமான பாங்குகளில் கடன்களைப் ப்ளோட் (float) செய்வதுபோல், இந்தச் சங்கத்திலும் ப்ளோட் செய்தால், அதன் மூலம் ஏராளமான வீடுகள் கட்டுவதற்கு முடியும். அதற்கான கியாரண்டியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மாகாண வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்தி, மாகாணத்தில் இருக்கின்ற மற்ற சங்கங்கள் மூலம் இவைகளைக் கொடுப்பதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், அதோடு (டிபென்சர்) debenture-க்கு நில அடமான பாங்குகளில் கியாரண்டி கொடுப்பதுபோல் கொடுக்கும் படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ பஸ் பர்மிட் வாங்குவதற்கு கோவாபரேடிவ் ஆர்கனைசேஷன் மெம்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, தங்கள் சங்கத்தின் மூலமாக பஸ் பர்மிட் கேட்க முன் வந்தால் அவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு முதற் சலுகை (priority) கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும். அதைச் செய்யும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் முக்கியமாக லஞ்ச ஊழலும் குறையும்.

“ நமது நண்பர் எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் நில அடமான பாங்குகளில் முக்கால் பங்கு கடன்களை அடைத்துவிட்ட பிறகு, இரண்டாவதாக கடன் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஒரு சங்கத்தின் கொஞ்சம் கடன் இருந்தாலும், இரண்டாவது அடமானம் செய்வதற்கு அதிகாரமில்லை. முக்கால் பங்குக் கடனைக் கொடுத்துவிட்டாலும் இரண்டாவதாக அதற்கு மேலும் கடன் கொடுக்க முடியாது. முழுவதையும் அடைத்துவிட்ட பிறகே, மேற்கொண்டு கடன் வாங்க முடியும். இதைப் பற்றி நில அடமான பாங்குகளில் எப்படிக் கடன்கள் வாங்குவது என்பதைக்குறித்து துண்டுப் பிரசாரம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்து பார்க்கும்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ 1939-ம் வருஷத்திலே நிலம் என்ன விலையில் இருந்தது, அதன் பிறகு சண்டையின் விலைவாக நிலத்தின் விலை எப்படி உயர்ந்தது, இப்போது விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சியால் நிலங்களின் விலை எப்படி குறைந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் 20 வருஷக் கடன் தவணையாகக் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கொடுத்து விட்டு நாளைக்கு வாங்குவதில்லை. இருபது வருஷங்களுக்குப் பிறகு என்ன நிலைமை ஏற்படுமோ என்பதையெல்லாம் யோசித்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்கியானது 1929-ம் வருஷம் தொடங்கப்பட்டு, 25 வருஷ காலமாகிறது. முதன் முதலாக எட்டரை பர்சண்ட் டிபென்சரில் ப்ளோட்டாகி, 6 பர்சண்ட் வட்டி வீதம் கொடுத்துவந்தது. பிறகு வருஷா வருஷம் மணி மார்க்கெட்டை (Money market) உத்தேசித்து, குறைந்த வட்டியில் கொடுத்து சலுகை காட்டி வந்தார்கள். கடைசியாகக் கொடுக்கின்ற காலத்திலே 100-க்கு 5 சத விசிதம் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்போது மணி மார்க்கெட் டைட்டாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே வட்டி விகிதத்தை சற்று உயர்த்தி இருக்கின்றார்கள். இப்போது நாலேகால் சத விகிதத்திற்கு டிபென்சரைப் ப்ளோட் செய்து 6½ பர்சண்ட் வீதம் வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள்.

SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR:—“On a point of order. நண்பர் ரெட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது போன வருஷமும் இந்தக் குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டது இந்த வருஷம் அதே குற்றச்சாட்டை சாட்டுகின்றார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இல்லையென்று சொல்லுகிறார்களா? அல்லது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள்.”

14th March 1955]

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“ செட்டியார் அவர்களுடைய கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்களை பதில் சொல்லும் படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர் தன்னுடைய பதிலிலே கூறுவார்.

“ ஒரு தாலுகாவிலுள்ள ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சொஸைடியிலிருந்தும் ஒரு பிரதிநிதியை கூட்டுறவு சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸுக்கு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் சென்ட்ரல் ஸ்டோர் விலிருந்து சாமான்களை வாங்கவேண்டும். அப்படி வாங்குவதை வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படிச் சாமான்களை வாங்காதவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது சரியல்ல; கொடுக்கவும் கூடாது.

“ மேலும் பண்டகசாலைகளில் மற்றவர்களுக்கு சாமான்களை விற்பனை செய்யக்கூடாது. மெம்பர்களுக்கே சாமான்களை வழங்கவேண்டுமென்றிருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சென்ற வருஷத்திலேகூட சர்க்கார் தங்களுடைய ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். எல்லா மக்களும் மெம்பர்களாகி கூட்டுறவு சங்கத்தில் சாமான்களை வாங்கினால்தான் பண்டகசாலை இன்னும் நன்றாக வேலை செய்யும். ஆகவே மெம்பர் அல்லாதவர்களுக்கு கண்டிப்பாக சாமான்கள் விற்பனை செய்வதைத் தடுக்கவேண்டும்.

“ அடுத்ததாக, நில அடமான பாங்குகளில் துரிதமாக கடன் வசதிகளைச் செய்துக்கொடுப்பதற்காக, 4 பாங்குகளுக்குச் சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவு சப்-ரிஜிஸ்தார் இருப்பதற்குப் பதிலாக, 3 பாங்குகளுக்கு ஒரு சப்-ரிஜிஸ்தாரை நியமித்தால் வேலை துரிதமாக நடக்கும். அதே மாதிரியாக அதிகப்படியான சப்-ரிஜிஸ்தார்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER** :—“ உயர் திரு உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கம்பற்றி யார் என்ன சொன்னபோதிலும், நமது ராஜ்யத்தை பொறுத்தமட்டில், அது மிகவும் உன்னதமாகவே வேலை செய்து வருகிறது என்றுதான் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், அந்த இலாக்காவில் பலவிதமான ஊழல்கள் நிறைந்திருப்பதாக சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்தில் உள்ள மற்ற இலாக்காக்களின் ஊழல்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தோமேயானால், கூட்டுறவு இலாக்காவானது எவ்வளவோ மேலானதும், எவ்வளவோ உண்மையாக உழைக்கக்கூடிய இலாக்காவுமாக இருக்கிறது என்பதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இலாக்காவில் சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளை ஊழல்கள் நிறைந்துவிட்டதாக குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முக்கிய காரணம் ‘Favouritism,’ அதாவது ஒருவர் செய்கிற தப்பை காப்பாற்றுவதற்காக மற்றொருவர், அதாவது ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு வேண்டியவர்களோ, அல்லது பதவி வகிக்கும் கட்சியன் முக்கியஸ்தர் குறிக்கிரவதால் அவ்வாறு ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் மற்ற இலாக்காக்களைக்காட்டிலும், மேன்மையாக உழைக்கக்கூடிய கூட்டுறவு இலாகா. மற்ற இலாக்காக்களை எடுத்துக்கொண்டால் லஞ்ச ஊழலும், மற்றும் பல ஊழல்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்திலோ அல்லது இலாக்காக்களிலோ அவ்வளவு அதிகமாகயில்லை. ஏதோ வேறு ஊழல் இருந்தாலும், அதைப்போலக் தணிக்கைதான் மிகவும் முக்கியமானது. ஆகையால் இப்போது கொடுத்திருக்கும் மான்யமானது மிகவும் குறைந்தது என்றுதான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அந்த மான்ய தொகையை அதிகப்படுத்துவதுடன், தணிக்கையை அதாவது Auditing-ஐ மிகவும் அடிக்கடி செய்ய முயற்சிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ தப்பிதம் செய்ததை, பல ஆண்டுகளுக்குப்பின்னால் கண்டு பிடித்தால், அதற்கு பரிகாரம் அப்போது தேடிமுடியாது. அவ்வப்போது தணிக்கை செய்தால் இந்த மாதிரி குறைகள் நேர இடம் இருக்காது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“ மேலும் கூட்டுறவு இயக்கமானது நமது நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியமானது. Rural Credit Survey Committee appointed by the Reserve Bank of India சொல்லுகிறார்கள் : ‘Co-operative Credit has on the

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [14th March 1955]

whole failed' என்று. அதாவது இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது சரியானபடி வேலை செய்யவில்லை என்றால், அந்த வாக்கியத்தை சரியாக Translate செய்ய முடியவில்லை — அதாவது இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் தோல்வி அடைந்தது என்று கூறுகிறார்கள். அது அவ்வாறு இல்லை. அந்த இயக்கம் மிகவும் நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறது. அப்படி தோல்வியடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது சர்க்காருடைய கவனக் குறைவைத்தான் காட்டுகிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீண்டகால கடனை சர்க்கார் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டதாலும், மற்றும் அவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை செய்து கொடுக்காததாலும், அந்த இயக்கம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அதே நிலைப் பாங்கு கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் கிராமங்களுக்கு சரியான சாலைகள் கிடைக்கு வசதிகள் இல்லையென்றும், மற்றும் கிராமங்களின் கல்வியின்மை, படிப்பின்மையால் இயக்கமானது சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த குறைகளைப் போக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த இயக்கம் மிகவும் நன்றாக வேலை செய்யும்.

“ முக்கியமாக நாம் கவனித்தோமேயானால் மக்களை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம். அதாவது “உற்பத்தியாளர்” (Producer), “நுகர்வோர்” (Consumer), “பறிப்போர்” (Middleman) என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். உதாரணமாக, விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயியானவன் உணவுக்கு வேண்டிய பொருட்களையும், மற்றும் பல மூல பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்கிறான். அவனுக்கு பணம் தேவையாக இருப்பதால், அவைகளை உடனடியாக விற்ப்புவிடுகிறான். இவற்றை “பறிப்போர்” (Middleman) வாங்கி “நுகர்வோருக்கு” (Consumer) விற்பனை செய்து கொடுக்கிறார்கள். மூலப்பொருள், நுகர்வோர் பொருள் ஆனாலும் நுகர்வோருக்கு லாபம் சேருவதில்லை. உற்பத்தியாளர்களுக்கும் லாபம் சேருவதில்லை. மத்தியில் இருப்பவர்கள் தான் லாபம் அடைகிறார்கள். இந்தவிதமான “பறிப்போரை” (Middleman)-ஐ ஒழிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இது கூட்டுறவு இயக்கத்தினால்தான் முடியும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தன் கொள்கையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறேனென்றால், அரசாங்கம் இனிமேல் ஏதாவது புதிய தொழில்களை அமைக்கவோ, அல்லது வேறு எந்த புதிய துறையில் புகுந்தாலும், கண்டிப்பாக அந்த தொழில்களையோ அல்லது துறையையோ கூட்டுறவு முறையில் இயங்கச் செய்யவேண்டும். அதாவது பல் தொழிலோ, அல்லது மற்ற எந்தத் தொழிலோ அரசாங்கத்தினால் ஏற்பட நேர்ந்தாலும், அவற்றை தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசியவர் லேவாதேவி தொழிலை தனிப்பட்டவர்களிடம் விடக்கூடாது என்று கூறினார். என்னைப்போறுத்தவரையிடம் நான் சொல்வது என்னவென்றால், எல்லா காரியங்களும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விடாமல் Co-operative முறையில் இயங்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்பொழுது நிலையில் உழவர் எப்படியோ கடன்பட்டுத்தான் தீருவான். முன்பெல்லாம் பண்டமாற்று முறை இருந்தது. பண்டமாற்று உழைப்பை மாற்றுவதுதானே. அதனால் உழவர் உலகத்தார்க்கு ஆணியாக விளங்கினார். அப்பொழுது உழவர் மேன்மையாக வாழ்ந்தனர். நாணயம் மாற்றும் முறை வந்து தான் உழவர் கட்டுவரியாகிவிட்டார். மற்றும் அவர் உழைப்பை, உழைப்பின் பலனை சுரண்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்களை எணியாக உபயோகித்துக்கொண்டு அவர்கள்மேல் மற்றவர்கள் ஏற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் கீழே நின்றுவிட்டார்கள். நமது நாடு வாழவேண்டுமென்றால், முன்னேற வேண்டுமென்றால், உழவர்களை தக்கபடி உயர்த்த வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு இயக்கம்தான் சிறந்த இயக்கமென்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும், நில அடமான பாங்கு பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது நில அடமான பாங்குகளில் கடன் கிடைப்பது மிகவும் சிரமமாயிருக்கிறது. ஒருவர் விண்ணப்பம் போட்டால் அனேக

14th March 1955] [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

நாட்கள் பொருத்துத்தான் கடன் கிடைக்கிறது. மேலும் சில சமயங்களில் **Zamindari area-வில் Survey** ஆகவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு கடன் கொடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆங்காங்கே **Survey** செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்றாலும், விவசாயிகள் கொடுக்கும் தகவல்களினாலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வைத்திருக்கும் **Record** களின் மூலமாக பார்த்து அவர்களுக்கு கடன் வழங்க தக்க வசதி செய்யவேண்டும்.

“கிராமங்களில் இப்போது மனைகட்டும் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க போவதாக சொல்லுகிறார்கள். அது நல்ல நோக்கம் தான். ஆனால் அப்படி மனை கட்டும் சங்கம் ஆரம்பித்தால், கடனை பல தவணைகளில், சிறிய தொகைகளாக வசூல் செய்யவும், குறைந்த செலவில் நல்ல வீடுகளை அமைக்கவும், வசதி செய்யவேண்டும்.

“மேலும் மனைக்கட்டுகளுக்கு சங்கங்களில் கடன் வாங்கி இருந்தால் அந்தப் பணத்தைக் கட்டுவதில் ஒரு குறை இருக்கிறது. அதாவது அதை தவணையாக மாதா மாதம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மாதாமாதம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்வதினால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறையாவது அல்லது வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவதுதான் கட்ட வேண்டும் என்று செல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் கட்ட முடியும். ஏனென்றால் அவர்களுடைய வீளை பொருள்கள் நல்ல விலைக்கு விற்பனை கட்டுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்காது. அவ்விதம் அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு செளகரியமாக இருக்கும் மேலும் தற்பொழுதிருக்கும் விதிகளின்படி தவணைத் தொகையை முன் கட்டியே (**Advance**) செலுத்தினாலும் மீண்டும் தவணைபடியே செலுத்த வேண்டும். இதனால் மிகுந்த கஷ்டம். இந்த விதிகளை உடனடியாக திருத்த வேண்டுமென்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு அந்த விதத்தில் கிராம சங்கங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிற்றரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Only five minutes will be allowed for the hon. Member, Sri Sridharan. He may now speak.”

* SRI K. T. SREEDHARAN :—“While supporting the cut motion moved by my leader, I wish to say something about the cut motion which I have given notice of. My cut motion is to reduce the allotment under the head ‘co-operation’ by Rs. 100 to discuss the failure of Government to convert the Provincial Co-operative Credit Societies into multi-purpose societies with limited liabilities and to enhance the present maximum pay of Rs. 120 to Rs. 150 to the Senior Co-operative Inspectors or revise their scale of pay suitably.

“Almost all the Producers-cum-Consumers Co-operative Societies in Malabar are now on the verge of liquidation. Experience had shown that these societies may be converted into multi-purpose societies with limited liability. I am glad that Government also are considering these matters and I may tell the Government that the sooner they convert these societies into multi-purpose societies with limited liability the better. These societies had to retrench many of their employees and I am sure that almost all the employees had been discharged from service now. At the general body meeting of some of these societies, some amenities to these retrenched employees have been provided for. I am glad that the Government have issued general instructions that gratuity as well

12-54
p.m.

[Sri K. T. Sreedharan] [14th March 1955]

as wages for leave period may be extended to those retrenched employees by making suitable amendment to the bylaws. But however I may bring to the notice of the Hon. Minister that so far as the Cannanore Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society is concerned, even though a reward of three months' pay as special allowance was granted to the discharged employees for their loyal and meritorious service, the decision has not met with Government approval and the employees have not been paid till now the three months' pay promised. However the Hon. Minister has given an assurance on the floor of this Assembly that this amount would be given to the employees as early as possible. I request that early steps may be taken by Government in this direction.

"I take this opportunity to bring to the notice of Government the anomaly existing in the scale of pay of Senior Co-operative Inspectors, the Junior Inspectors and the Sub-Registrars of the Co-operative Subordinate Services. When the Government revised the scales of pay of Government servants in 1947, the existing revision in the scale of pay of the Senior Co-operative Inspectors was singularly untouched. The former scale of pay of the Senior Co-operative Inspector, viz., R. 90—120 was left untouched while the former scale of Rs. 50—80 for the Junior Co-operative Inspector was revised to Rs. 65—90 and that of the Sub-Registrar of Co-operative Societies from Rs. 125—170 to Rs. 150—200. While the maximum for the Senior Co-operative Inspector has remained stationary at Rs. 120, the minimum of the Sub-Registrar of Co-operative Societies has been fixed at Rs. 150. There is thus a wide gap of Rs. 30 which is not at all justified. This anomaly should be removed. The scale of pay of the Senior Inspectors of Co-operative Societies should be revised. Such wide gap in the scale of pay, which I have referred to above, does not exist in the other categories of Government servants. In view of the required qualifications for the Senior Co-operative Inspectors and in view of the nature of their work, I hope that early steps may be taken to revise their scale of pay.

"May I bring to the notice of Government that there are very many large co-operative institutions in Malabar and that there is no co-operative training institute in that area. In this regard also Government should take early steps to see that a co-operative training institution is organized in Malabar. There is vast scope for development of the coir industry in Malabar. I request the Government to start co-operative institutions in Malabar for fostering this industry."

* SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கிராம மக்களுக்குக் கடன் உதவி செய்வதற்காக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைத்து பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் யாளை பசிக்கு சோளப்பொரியைக் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. உண்மையில் கிராமவாசிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்றால் அல்லது அவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அதற்கென்று 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்

14th March 1955]

[Sri K. T. Raju]

என்கிறேன். அதற்கென்று சர்க்கார் ஐந்து சத விநித வட்டிக்கு கடன் எழுப்பியோ அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யவும் முடியும். அது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல, கஷ்டமான காரியம் அல்ல, பெரிய பிரச்சனை அல்ல. இதைச் செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது.

“ நம்முடைய நாட்டின் ஜனத்தொகையில் பேர் பாதி பெண்களாக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டசபையில் கூட ஒரு அம்மாதான் இருக்கிறார். ஜனத்தொகையில் பேர் பாதியாக இருக்கும் பெண்களுக்கு நாம் மிகப் பெரிய உதவி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் அநேகம் விதவைகளும் கணவனும் கைவிடப்பட்ட பெண்களும் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் பெரிய உதவியைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நம் நாட்டில் அதிகப்படியாக தயிர், மோர் கிடைப்பது இல்லை. நெய் கூட நம் நாட்டில் அதிகமாக இல்லை என்று 500 டன் நெய் வெளி நாட்டிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வரப்போகிறது. அதுவும் அமெரிக்காவிலிருந்து வரப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் இன்றைய தினம் ஏழை குடும்பப் பெண்களுக்கும் விதவைப் பெண்களுக்கும் நாம் உதவி செய்தாக வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பசுமாடுகளை வாங்கி அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கலாம்; 150 அல்லது 200 ரூபாய்க்கு அவர்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது நீர்பாசன வசதி அதிகமாக இருக்கிறது. மேய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. பருத்திக் கொட்டை இருக்கிறது, புண்ணைக்கு இருக்கிறது. அதனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விதவைகளுக்கும், ஏழை குடும்பப் பெண்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், நாம் பசுமாடுகளை வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அவைகளை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்து தாங்கள் வாங்கிய கடனை மாதம் மாதம் கொடுத்து விட முடியும். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையையும் நல்ல முறையில் நடத்திக் கொள்ள முடியும். நம் நாட்டில் அநேகம் விதவைகள் பிச்சைக்காரர்களாகவும், அனாதைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு நாம் உதவி செய்வதாக இருக்கும். அவர்களுக்குள்ள பொருளாதார நெருக்கடியால் அவர்கள் தங்களுடைய கற்பைக் கூட விற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு மூலமாக அவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்யா விட்டால் நம் நாட்டில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படும். சுமார் 200 ரூபாய்க்கு நாம் அவர்களுக்கு பசுமாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பால் விற்று தாங்கள் வாங்கிய கடனை மாதாமாதம் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுவார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் மரியாதையாக நடத்த முடியும். இதற்கு ஏன் சர்க்கார் உதவி செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் நல்ல கற்புடையவர்களாகவும் சமூகத்தில் நல்ல மனிதர்களைப்போலவும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். இதற்கு பெரிய திட்டங்கள் தேவையில்லை. கமிட்டி தேவையில்லை. ஆராய்ச்சி தேவையில்லை. அதனால் உடனடியாக இதை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த வேண்டும். நம்முடைய தமிழ் நாட்டு தாய்மார்களுக்கு பொறுப்பு அதிகம் உண்டு. ஆண்களைப் போல் அல்ல, தாங்கள் வாங்கிய கடனை நிச்சயமாக திருப்பிக்கொடுத்து விடுவார்கள். குழந்தைகளை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இவ்விதம் அவர்களுக்கு மாடுகளை வாங்கிக்கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்வது சர்க்காருடைய கடமையுமாகும். சர்க்கார் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது ஏன் இதைச் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதற்கு பெரிய திட்டம் தேவையில்லை. அமெரிக்காவிலிருந்து நெய் வாங்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நாளைக்கு ஆளைக் கூட அமெரிக்காவிலிருந்து வாங்க வேண்டும் என்று கூட சொல்லுவார்கள் போலிருக்கிறது. நம் நாட்டில் நெய்கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லையா வசதி இல்லையா. அவைகளை ஏன் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அமெரிக்காவிலிருந்து நாம் நெய் வரவழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதைக்

[Sri K. T. Raju]

[14th March 1955]

கேட்க கேவலமாக இருக்கிறது. நெய் உற்பத்தியை ஏன் நாம் இங்கேயே அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது? கால்நடைகளை இங்கேயே ஏன் நாம் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது?

“ஆகவே இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி தொகையை ஒதுக்கி அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள விதிகளையும் அனுபவப் பெண்களையும் கணவனல் கைவிடப்பட்ட பெண்களையும் காப்பாற்ற முடியும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தவறான வாழ்க்கையில் ஈடுபட மாட்டார்கள். பெருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்ற மடைந்து செளகர்யமாக இருக்க முடியும். இப்படிச் செய்தால் பெண் சமுதாயத்திற்கு நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தவர்களாவோம். அரசாங்கத்திற்கு இது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. இதைச்செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜம்புது வருஷங்களுக்கு முன்னால் கடன் கொடுப்பதற்கும் கடன் வாங்கு வதற்கும் என்று ஏற்பட்ட இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது இன்றைய தினம் பல முனைகளிலும் முன்னேற்றமடைந்து நம் மாகணம் பூராவும் நிறுவி வருவது வரவேற்கத்தக்கது. இப்பேற்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இயங்கி வருவதால் அவைகள் கிராமத்தையும் கிராம மக்களையும் முன் நேற்றமடையச் செய்வதாக இருக்கிறது. இப்பேற்பட்ட ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி பத்திரிகைகளிலும் இந்த சட்டசபையிலும் கோர்ட்டிலும் அடிக்கடி பேசப்பட்டு வருகிறது. அதாவது அந்த ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் கையாடல் செய்து விட்டார்கள் என்று பலவிதமான வதந்திகள் இருந்து வருகின்றன. அப்படி வருவதற்கும் உண்மை இருக்கிறது. கையாடலும் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அவ்விதம் நடந்து வருவதால் அவைகளின்மேல் கிராம மக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையை இப்பொழுது இழந்து வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனங்களின் மதிப்பு பின்னணியில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன அந்த ஸ்தாபனங்கள். அம்மாதிரியான புகார்கள் வராமல் அந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கூட்டுறவு இயக்கத்தின்மூலம் மாஜி ராணுவத்தினருக்கு குடியமைப்பதற்கு அநேக திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களில் ஒன்றாகிய கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் விவசாயம் செய்து தாராபுரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு காலனியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்று கலெக்டர் தெரிவித்தார். அங்கு அவர்கள் குடியேறி விவசாயம் செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு மூன்று மாட உணவும் குடும்பத்துடன் வசிக்க வீடுகளும் கொடுக்கப்படும் என்றும் அறிவித்தார்கள். அப்படி பத்திரிகை மூலமாகவும் விளம்பரம் செய்தார்கள். பிறகு அங்கு சென்று மாஜி ராணுவத்தினர்கள் கொஞ்ச காலம் குடியிருந்தார்கள். அங்கு அவர்களுக்கு வீடு வசதி இல்லாமலும் உணவு வசதி இல்லாமலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அது ஒரு பொட்டக் காடு. அங்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது, பயன்படுத்த முடியாது என்று தெரிந்து கொண்டு பிறகு அவர்கள் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் எவ்வளவோ பூமிகளை எடுத்து சீர்திருத்தம் செய்து விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருகிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு அதன் மூலம் உதவி செய்தால் அவர்கள் பல யந்திரங்களை வாங்கிவந்து அந்த பூமியை பயனடையும்படி செய்வார்கள். அந்த திட்டமானது நல்ல முறையில் பயனடையும். ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கோயம்பத்தூரில் மாஜி ராணுவத்தினரின் மோட்டார் சர்வீஸ் நடைபெற்று வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தில் இப்பொழுது 70 பேர்கள் இருந்து நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு கூட்டுறவு சப்ளிஜிஸ்தரார் ஒருவர் காரியதரிசியாக இருக்கிறார். ஆனால் அவர் கூட்டுறவு இயக்கம் என்பதற்கு முரணாக நடந்துகொண்டு வருகிறார். அவரைப்பற்றி அடிக்கடி புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

14th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

அதைப்பற்றி தெரிவித்திருந்தும் அதைப்பற்றி விசாரிக்க தகுந்த நடவடிக்கை இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கு அங்கம் விகிக்கக் கூடிய வர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிக்கொண்டும் வருகிறார். அங்கம் வகிக்கிற வர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதாகவும் அநேகம் பேர்களுக்கு தொந்தரவுகள் கொடுப்பதாகவும் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் மேல் நன்றாக விசாரணை செய்து நிறுத்தப்பட்ட அங்கத்தினர்களை உடனடியாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த சொசைட்டி நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மாஜி ராணுவத்தினருக்கு கைத்தொழில்களும் தொழிற்சாலையும் அமைப்பது என்ற ஒரு திட்டம் நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கிறது. அதற்காக பணம் கூட மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது “ Post-war Reconstruction Fund ” ஸ்தாபனத்தின் மூலம் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரி கோயம்புத்தூரிலுள்ள மாஜி ராணுவத்தினரின் காரியத்தரிசி சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார். நெசவு தொழிலை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் மாஜி ராணுவத்தினருக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும் என்றும் அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் சரக்குகளை மிலிட்டரி டிப்போக்களில் சபீன செய்யலாம் என்றும் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார். ஏற்கனவே மாஜி ராணுவத்தினருக்கென்று ஓர் பனியன் பாக்டரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது. பனியன் பாக்டரியை ஏற்படுத்த மறுத்தபோல் அல்லாமல் இப்போது உத்தேசித்திருக்கும் நெசவு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மாஜி ராணுவத்தினருடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தேசத்திற்கு அபாயம் வரும் காலங்களில் அவர்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஆகையால் அவர்களுக்கென்று நெசவு தொழிலை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக அதை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“ தலைவர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு மானியத்தைப்பற்றி இதுவரை பேசியபிறகு அதிகம் இப்போது பேசவேண்டிய தலை. ஒரு சிறு விஷயத்தை மாதிரம் குறிப்பிடுகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபன தலைமை உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆலை தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு முன் ஏற்பாடாக, சில நிலங்களைக் காலி செய்து வருகிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் இம்மாதிரி நடவடிக்கையை கூட்டுறவு நிர்வாகஸ்தர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இதற்காக பண உதவி செய்கிறது, சென்னை அரசாங்கம் அப்பணத்தை வாங்குகிறது. தொழிலாளர்களும், தங்களுக்கு வீடு கட்ட இச் சர்க்கார் செய்யும் பண உதவியுடன், ஐந்தாறு, ஆறு. நூறு ரூபாய் வரை போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே Subsidy கிடைக்கிறது, சென்னை சர்க்கார், கடனாகவும் இலாகாவும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனமும் அவர்களுக்கு பண உதவி செய்ய முன்வந்தால், எல்லா ஆலைத்தொழிலாளர்களும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளமுடியும். மற்றும், தனிப்பட்டவர்களிடம் தொழிலாளர்கள் கடன் வாங்கினால் 90 சதம் வரையில் வட்டி கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. தற்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் தாராளமாக தொழிலாளருக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இந்த அதிக வட்டியைத் தடுக்கவும், தொழிலாளர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் பணம் கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து சலபமாக குறைந்த வட்டிக்குக் கிடைக்கவும், அதிகப் பணம் இந்தக் கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.”

1-10
p.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Speaker, Sir, various hon. Members belonging to all sides of this House pointed out the difficulties experienced in the working of the Co-operative Department. The importance of the department cannot be exaggerated. Especially at a time when the country is passing through a period of

[Sri S. Swayamprakasam]

[14th March 1955]

planning, this department is considered to be a powerful weapon to achieve our objective in Planning. For the outside world the history of the co-operative movement in this State is rather attractive or rather it is made attractive. The Hon. Minister now says that it is really so but I may be pardoned if I say that he has not really gone into the working of this department. Otherwise, he would not have said that it is really working properly. The history of the co-operative movement and the working and the achievement of the department is far from satisfactory. For the outside world it may be attractive but here we find that there are many defects in its working which will have to be rectified as our country is passing through a period of planning.

“ Sir, from the Report on the working of the co-operative societies we find that the number of societies in this State is on the increase. But, in this connexion, I wish to draw the attention of the Government to the fact that in a number of societies the members will be the same and one particular section of the people alone will be found in every society. A member of a particular society is also a member in another society and these so-called co-operators are found everywhere. So, as a matter of fact, this co-operative movement has not attracted a large number of people but only a particular section of the people. It should embrace all classes of people and I hope the Government will look into this aspect of the matter.

“ Another aspect of the matter is also involved in it. These societies have been made the monopoly of a few persons and various complaints have also been made in that regard. When I had an occasion to refer this matter to Sri Rajagopalachari, the previous Chief Minister, he said that many societies were in a state of morass. The persons who become President and Vice-President of a society do not allow other people to become members of the society because they think that if new members are admitted, they will have to lose their jobs. The bye-laws of a society help them to adopt such an attitude. When persons apply for membership in a particular society, their applications are rejected on the ground that the bye-laws of the society are against them. According to these bye-laws no reasons need be given for the rejection of an application. For instance, there is a Co-operative Bank in West Tanjore and one retired official applied for membership in that bank but his application was rejected on the ground that it is against the bye-laws of the bank. No reason has been assigned for the rejection. Even if the matter is referred to the Registrar of Co-operative Societies, he pleads inability to interfere in the matter as the bye-law does not help him. This only shows how certain people want to have monopoly in respect of this matter as if it is a political field. They want to play politics in this co-operative movement. My hon. Friend Dr. Menon says that he himself was once a victim of such politics and he was not admitted as a member. Everywhere such things are happening and the Government must look into this matter immediately.

14th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

" Then I come to the misappropriation of the funds of the society. This misappropriation is going on in many societies. It is all due to the fact that the Audit Department is not functioning properly. The same departmental people are auditing the accounts of these societies. If we ask a co-operative sub-registrar or a senior co-operative inspector to audit the accounts of a particular society, we cannot expect him to discharge his duty efficiently. Therefore, if we want to prevent misappropriations, it is better that the audit department is separated from the co-operative department.

" Then I come to co-operative stores. Many hon. Members have already referred to the working of these stores. During the war time when the control was there, these stores were successfully carrying on their business. But now everywhere these stores are not functioning properly and they are not efficiently carrying on their business. So the Government should either find out ways to see that these stores are run properly or they should close them and transfer their reserve funds to some other society after suitably amending the present Act.

" Then I come to co-operative milk supply unions. The other day I drew the attention of the Hon. Minister to the working of these unions. In a particular season these unions find it very difficult to push their sale of milk. There are two seasons for them—the surplus season and the deficit season. During the surplus season the temptation of these unions would be to find out more customers but during the deficit season they are unable to get sufficient quantity of milk from the producers to cope with the increased demand. The reason is during the surplus season they refuse to take sufficient quantity of milk from the producers but during the deficit season when they ask for more milk from the producers, they refuse to give it to the unions on the ground that these unions refused to take it during the surplus season. To get over these difficulties, cold storage plant is necessary and it must be made available to these milk supply unions. The Government must advance interest-free loans to them for this purpose. Otherwise, these unions will not function properly. I hope the Government will also look into this aspect of the matter.

" Finally, I wish to point out that the co-operative movement has not gone to the villages. The report on the Rural Credit Survey made by the Reserve Bank is that the movement has not spread to the villages and that backward class people and the Harijans have not been benefited by it. Unless the movement spreads to the nook and corner of the villages and touches the hearts of the backward people, we cannot say that the co-operative movement is a success in our State. That is why I said that certain people made it their sole monopoly and they do not allow the movement to spread to the villages. I have no hesitation in saying that immediately the Hon. Minister concerned will rise and say " We have appointed a Committee which will go into all these questions ". That will be the sort of reply which I expect from the Hon. Minister. I do not expect any good thing will come out

1-20
p.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [14th March 1955]

from this Committee. If we consider the report on the Rural Credit Survey made by the Reserve Bank, it will be seen that the Government did not pay proper attention to the appointment of the Committee. No doubt, the Committee members are all very respectable people. Their integrity is beyond question and they are very honest and big people. But, unfortunately, I do not think that they will be able to discharge the duty that is expected of them. The Chairman of the Committee is a very good friend of mine. He has forgotten about co-operation long long ago. Another member of the Committee is Sri Chinnayya Pillai. He was the President of the Religious Endowments Board. We cannot expect him to know much about co-operation. Not even a single person knows what is the condition obtaining in the rural parts of the country. That is why I say that nothing good will come out of this Committee. The only redeeming feature is that the Registrar of Co-operative Societies is a member of the Committee. I congratulate the Government on having appointed him as a member of the Committee, because he has got knowledge of and experience in the Department. Of course, one useful asset is there. He alone cannot do much. I request the Hon. Minister to bear in mind all the points raised by me. We have much experience about the working of these Committees. The Hon. Minister would come forward and say that the Government would be appointing another Committee to find out which of the recommendations of the original Committee can be implemented. The Hon. the Minister for Education just now told on the floor of this House that an Expert Committee has been appointed to suggest which of the recommendations of the Secondary Education Commission should be implemented. So, Committees will come and go. But I would ask the Hon. Minister what is the policy that the Government are going to adopt.

“ Within the limited time at my disposal, I am not able to touch upon other points. With these words, I support the cut motion.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, fifteen hon. Members including leaders of two parties have spoken on this subject. The hon. Member, Dr. K. B. Menon, who began the debate, was rather severely critical of the work of the Department. He referred to the Golden Jubilee. On the occasion of the Golden Jubilee, a review of the working of the co-operative movement was made by several people, both co-operators as well as people outside the Co-operative Department and they paid glowing tributes to the high standard of our achievement in the number of co-operative organizations as well as the range and variety of their activities in this State. Dr. Punjabrao Deshmukh, the Union Minister for Agriculture, who inaugurated the 10th Tamilnad Co-operative Conference at Vellore in October last, stated ‘ Madras holds an enviable position in the very forefront of the co-operatively advanced States in this country ’. I can quote many other eminent leaders who have paid eloquent tributes

14th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

to the good working of the Co-operative Department in this State. It is therefore rather surprising that certain hon. Members here should hold such a poor opinion about the working of the Department and its achievements. Of course, I know it is their business to criticize the Department to point out shortcomings and defects and make useful suggestions. So far, it is all right. But I request them to correctly appreciate what good work has been done and point out in what ways we can improve matters.

“ Some hon. Members including the leaders of two parties have spoken about the malpractices, misappropriations and mismanagement in co-operative societies. Sir, I venture to say that it is wrong to make much of them with a view to discrediting the movement. I may quote some figures relating to 1953-54. The total amount misappropriated was about Rs. 5.14 lakhs. This formed only .008 per cent of the total working capital of Rs. 6,745 lakhs. Out of 14,885 societies, the number of societies that had to be prosecuted was only 106. There is a very rigid system of audit, supervision and control. Big co-operative institutions are employing private auditors in addition to the audit done by the Department. The question whether we should have separate audit apart from the audit of the Department has been the subject of discussion for quite a long time and if it is found necessary that an independent audit is quite essential, that matter may be considered. A few shadows here and there, when a picture on large canvas is painted, should not distort the taking of a correct view. Special Co-operative Sub-Registrars are employed to investigate cases of fraud and take legal action wherever necessary. No efforts have been spared to weed out badly working societies and to pull up societies when they go wrong.

“ The hon. Member Dr. K. B. Menon referred to the T.U.C.S. I may tell him that the Registrar insisted on Departmental auditors being taken by the T.U.C.S. and it has been done. There has also been a fresh election of directors and the working of the stores has been set right. The T.U.C.S. is held to be a model for the whole country. High tributes have been paid even by our Central Finance Minister Sri C. D. Deshmukh when he recently inaugurated the Jubilee of the Stores.

“ Then, Sir, my hon. Friend from Vellore spoke about certain matters regarding the Central Stores and Pump-supply Societies there. The representations made by the hon. Member have been enquired into. The X Branch of the Police have also enquired into the matter and it has been found that the honorary office-bearers are not responsible for the irregularities. If any employee is concerned in the matter, necessary action will be taken. Certain other vague allegations were made. Whatever truth there may be in those allegations, they will be properly enquired into and necessary action taken.

“ Several of the hon. Members referred to the All-India Rural Credit Survey Report which is a very important document attract-

1-30
p.m

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

ing wide attention in the country to-day. There they say that the volume of credit supplied by co-operative societies represents only 3.1 per cent of the total borrowings of the cultivators and that takkavi loans given by the Government also met a very insignificant proportion of the total demand. One of the main recommendations of the Committee is that a reorganized system of institutional credit should be set up as an effective alternative to private agencies. At present the credit requirements of cultivators in the country are mostly met by private agencies. The Five-Year Plan lays special emphasis on increased agricultural production and for this purpose a dynamic programme of agricultural credit is necessary. With a view to provide the necessary credit requirements to cultivators, they have made very important recommendations. They want this reorganization to be done on the basis of major State partnership in credit, in processing, in marketing, etc. They also want the Reserve Bank of India to collaborate with the State Governments in this reorganization of credit institutions and provide more finance. Hon. Members will be glad to know that the Reserve Bank of India has come forward to provide more finance for short-term loans, for medium-term loans and for long-term loans also.

“ Dr. K. B. Menon and some others spoke about the need for training of the staff. This matter has received due recognition from the Government, from the Planning Commission and from the Reserve Bank. We have already in our State three institutions, one in Madras, one in Tanjore and one in Coimbatore. In July last a training centre has been opened in Madras City for training the intermediate personnel that is required for the work of the department and for the work of the co-operative institutions. There is a college for higher personnel in Poona. There is no doubt that adequate and properly trained staff is necessary for organizing the department properly and also for helping the co-operative institutions. This need is well understood and it is being met. I hope that the trained staff which will come out of these training centres will discharge their present duties properly and they will also be able to shoulder the new diversified and more complex responsibilities which are now envisaged.

“ Several Members spoke about the inadequacy of the loans given to members. We have prepared a new scheme of rural banks. It has been found that the village co-operative credit societies which are really the backbone of the co-operative structure have not given satisfaction in certain matters. We have 10,295 village co-operative societies with 9.81 lakhs of members. They supply short-term loans and some of them also supply domestic and agricultural requirements to their members. Their area of operation is small and, therefore, membership is also limited. Several of these societies have been incurring losses from year to year. The trend of opinion, at present, is that we must have bigger societies with wider jurisdiction on limited liability basis. This

14th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

recommendation was made as far back as 1939 by the Vijaya-raghavachariar Committee. The latest opinion expressed in this matter by the Rural Credit Survey Committee is also in favour of forming such rural banks. The proposal is that these societies should be set up to cover say, 8 to 10 villages within a radius of 3 to 5 miles and they should be able to have adequate share capital. It should be possible for us when such co-operative rural banks are set up to provide them with competent personnel. The idea is to start now with 25 such rural banks. These rural banks will be able to attract local deposits and they will be able to provide medium-term loans. They will also undertake the work of distributing agricultural requisites to their members. This is a new line of development to which I wish to draw the pointed attention of the hon. Members of this House.

“ I have dealt with some of the important points raised by the hon. Members. With regard to the shortcomings and defects pointed out by hon. Member Sri Swayamprakasam, I may quote for him poetry and say ‘ Life is a web of mingled yarn, good and ill together ’. There are black sheep everywhere and it is inevitable in the nature of things that something should go wrong here and there. By and large I may claim that the co-operative movement here has done the best work—whatever section of activity you may take—and I do not think it is correct or proper to say that so many things are bad and only very few things are good. Particularly from a responsible Leader of a Party in this House, I did not expect such criticisms.

1-40
p.m.

“ In conclusion, I may say that all the valuable suggestions made by hon. Members will be taken due note of and we shall consider them and do our best. With these few words, I request the hon. Members kindly to withdraw their cut motions.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I am very grateful to the Hon. Minister for having dealt with so many points. But I am sorry that the Hon. Minister did not give a categorical reply to console us, with regard to the 107 and odd Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, that is, with regard to their reconstitution into multi-purpose societies. I expect a direct reply from the Hon. Minister.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, on several occasions hon. Members hailing from Malabar have asked questions about the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies and I have in my answers said what is being done. Sixty-eight societies, out of the 107 Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies have already been taken over and a few of them have been liquidated. I have also mentioned that a conference was held a short time ago at Kozhikode at which the hon. Member, Dr. Menon was also present; they have come to certain decisions and those decisions of this Conference are under the consideration of the

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

Government. I hope, Sir, it will soon be possible for us to permit these societies to convert themselves into rural banks and that will put an end to all their difficulties and make them work usefully in their own areas as credit agencies."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, the Hon. Minister towards the end of his speech was saying that a responsible Leader of a Party in the House should not have made these criticisms. Well, if the Hon. Minister had attempted to point out how what I said was wrong, his above remarks might have been justified. But without that, immediately in a sweeping remark he has said that whatever thing is done by the Government is right. It is for the others to say whether a particular thing is right or wrong, whether the Madras Co-operative Societies are good or bad and all that. Of course, if I were in Bombay, Delhi, Calcutta or London, it is better for me to say that the Madras State is leading in the matter of co-operative movement. That is one thing. But it is another thing, when we are here in this State. We are the best persons who feel the pulse of the people and pinch of the movement. We know where the defects are. And unless the Government come forward to rectify those defects, they will get multiplied and the very purpose of the movement will be defeated. So, we are justified in pointing out all the defects and that is done with a view to get defects rectified. Unless the Government come forward to rectify them, there is no good simply saying that we should even not touch upon those defects in the movement."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I do not object to any criticisms being offered. I only said that the hon. Member might have been a little more charitable. For instance, the hon. Gentleman cast reflections on the Committee Members. It is very unfair. The Committee Members are veteran co-operators, I mean most of the Members working on the Committee. I am very sorry that the hon. Member should have made such remarks about the Committee Members."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Well, I still hold to my view. The Chairman of the Committee was, of course, connected with the movement for years. I do not say a word about their capacity, character or knowledge. But at the present moment, the co-operative movement is intended to improve the rural sector. These people (the Committee) are moving about in the towns. I therefore assert that they are not the qualified persons to find out the real needs of the rural folk. I am justified in making that remark."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation—be reduced by Rs. 100.'"

The motion was lost.

14th March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation.' "

The motion was carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—" The House is adjourned and will meet again tomorrow at 8-30 a.m."

The House then adjourned.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

^a G.O. Ms. No. 75, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th January 1955, notifying an amendment to the rules under the Madras Co-operative Societies Act, 1932.

